

ஒளம்

பாபாஜி கதை

(கிரியா)

ஆசிரியன் :

சா. அ. அ. ராமய்யா, எம். ஏ.

(முன்னுரை :

வீ. டி. நீலகண்டன்.

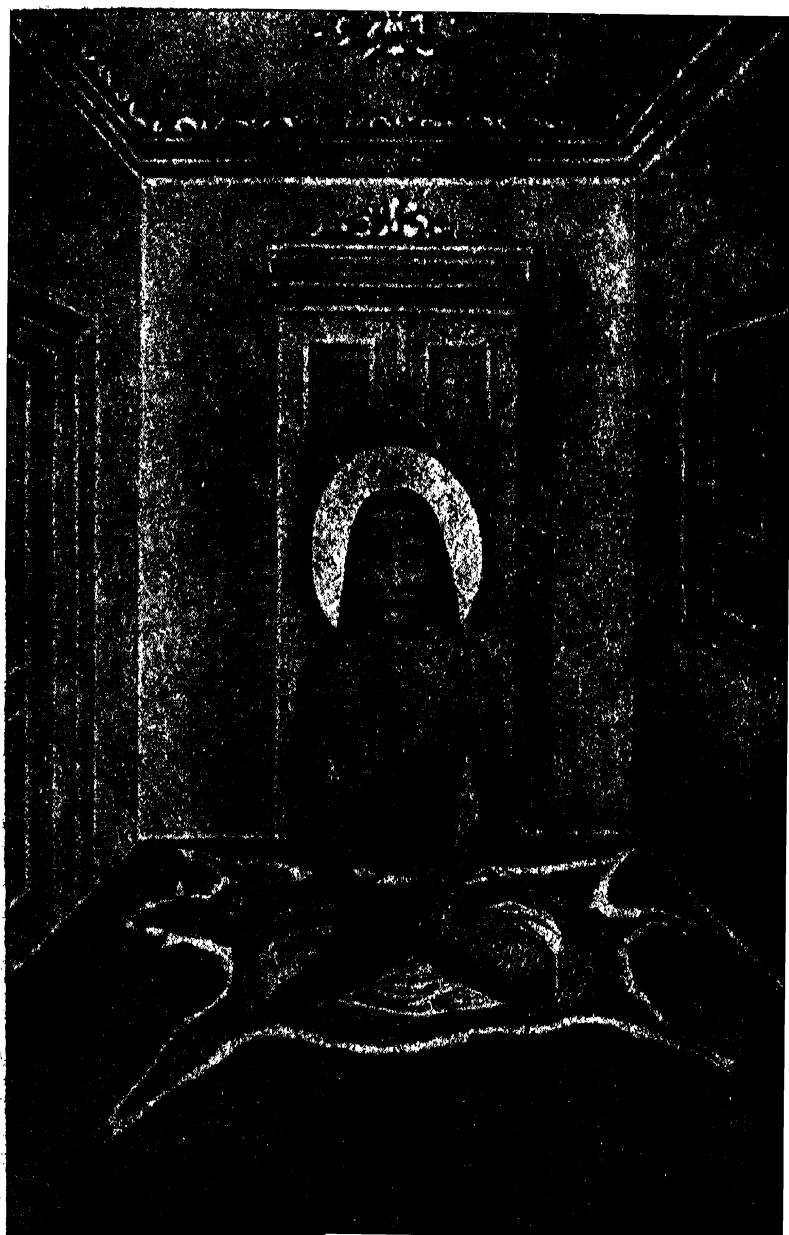
அர்ப்பணம்

கார்த்திகை தீபத்தன்று யோகதீபமாகிய கிரியா
பாபாஜி இம்மண்ணுலகை அலங்கரித்தார். ஐயந்தி
யன்று இவ்விதழ் அவரது கமலபாதங்களில் சமர்ப்பிக்
கப்படுகிறது. பாபாஜி ஞானச்சுடர் காட்டுத்தீபோன்று
உலகெங்கும் பரவட்டும் !

சா. அ. அ. ராமய்யா

சா. அ. அ. தெய்வானை ஆச்சி

ஞாபகார்த்த மலர்

கிரியா பாபாஜி

ஸ்ரீமதி சா. அ. அ.
தெய்வானை ஆச்சி

கிரியா பாபாஜி ரகசியம் வெளியீடு : 1

ஒளம்
பாபாஜி கீதை
(கிரியா)

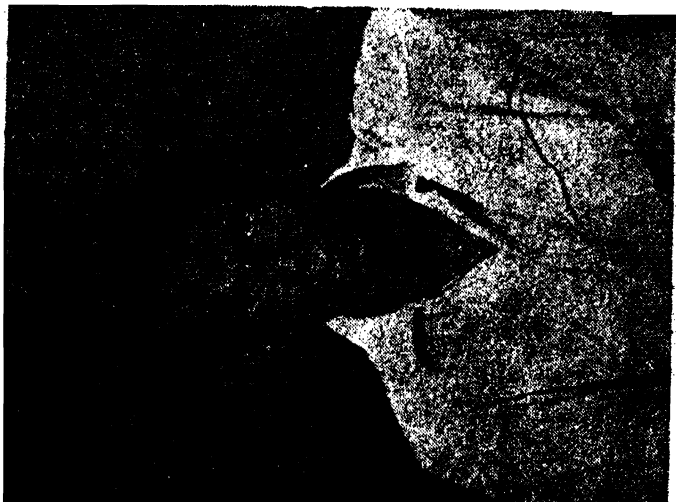
சா. அ. அ. ராமய்யா.

விலை அனா 6/-
தபால் சிலவு வேறு

ஜயந்தி வெளியீடு.
30-XI-52

சா. அ. அ. சாமிநாதர்

வி. க. சீலகண்டன்

முன்னுரை

கிரியா பாபாஜி கீதா ரஹஸ்யம்

அத்விதீயமான பிரம்மத்தை விளக்கிச்சொல்ல ஆயிரம் நாப்படைத்த ஆதி சேஷனுலும் முடியாதென்று வேதங்களே முறையிடும் பொழுது, அத்வைத நூல்களை அநுசரித்து எழுதததுணிந்தது சத்ருகு கிரியா பாபாஜியின் அநுகிரஹத்தால் 'சாதிக்க முடியாததெதுவுமில்லையென்ற திடநம்பிக்கையேயாம். நாக்கின் பெருமையை எடுத்துரைக்க நாக்கன்றி வேறு எந்த அங்கத்துக்கும் சக்தி இல்லாததுபோல் பிரம்மத்தை விளக்க பிரம்மத்தால்தான் முடியும். உயிருடன் கூடிய உடம்பினையுடைய மனுஷ்யனின் நாக்கின் காரியமே வாக்கு ஆகுமேயல்லாது, உடலினின்று பிரித்தெடுத்த நாக்குக்குப் பேசும் சக்தி கிடையாது. அதேபோல் நீர்க்குணப் பிரம்மத்தின் சக்தியைச் சப்பப் பிரம்மத்தினின்றுதான் அறியக்கூடும். (பிரம்மபித்து உபநிஷத்). மனிதனே சப்தம் பிரம்மமாகிய நடமாடும் தெய்வம். ஆதம் ஞானமாகிய பராசக்தி இவனிடத்தில் தானிருக்கிறது. 'தேஹமே தேவாலயம். சுத்தமான ஜீவனே சிவன். உயிரினால் முடிபிருக்கும் பொழுது செல். உயிர்போனால் அரிசி. அதுபோல் கர்மபந்தமிருக்கும் போது ஜீவன் ; பந்தம் போனால் சிவன்.' இந்நாலும் (பின்னர் வரக்கூடிய நூல்களும்) மனிதனுடைய தேக வாசனை, லோக வாசனைகளை நீக்குவதுடன் சாஸ்திர வாசனையாகிய பரோகூ ஞானத்தையுங்கடக்கச்செய்து அபரோகூ ஞானசித்தியுடைய உபகாரமாகுமெனக்கருதி, இவைகளை (அடியேனும், எனது மற்றொரு பாகமாகிய ஸ்ரீ சா. அ. அ. ராமய்யா அவர்களும்) கிரியா பாபாஜியின் ஆஞ்ஞையின்படி ஆஸ்தீகர்களுக்கு சொற்ப விலையில் விநியோகஞ்செய்ய வெளி யிடுகிறோம்.

சத்யம்

ஜீவன், ஈஸ்வரன் என்ற இரு பகைகள் சரீரத்திலிருக்கின்றன. ஜீவன் கர்மபலனை அநுபவிக்கிறது. ஈஸ்வரன் சாக்ஷியாக இருக்கிறார். சச்சிதானந்த ஸ்ரீராமே சத்யம். கடாகாசம், மடாகாசம், மஹாகாசம் ஆகிய முன்றிலும் வித்தியாசமில்லாததுபோல் ஜீவேஸ்வர பிரம்மங்களில் வித்யாசமே கிடையாது.

நாமரூபங்கள் கற்பனையேதான். ஒவ்வொரு தொழிலும் வாழ்க்கைக்கு அவசியமானதால், ஏற்றத்தாழ்வு என்பதே கிடைப்பது. தொழில் முடிந்ததும் ஸ்நானம் செய்வதாலும், சத்த உடை தரிப்பதாலும், பரிசுத்த ஆகாரம் உட்கொள்வதாலும், நான்கு ஆஸ்ரமங்களில் ஒன்றான தன்னுடைய ஆஸ்ரமத்துக்கு மாற்றமிலிருப்பதாலும், இக்கத்திலும், பரத்திலும் சுகத்தை அடையலாம். அது நிற்க, கைஸ்யங்கிரியில், பரமசிவன் தன் சக்தியுடன் கொலுவீற்றிருக்கிறார். நிஷ்பம் முன்னால் படுத்திருக்கிறது. முருகன் ஒருபுறமும், கணபதி ஒரு புறமும் அழர்ந்திருக்கின்றனர். மயிலும் மூலிகமும் அவரவர் பக்கம் உள்ளன. கணங்கள் கூடியிருக்கின்றனர். சங்கம், பேரிகை, வாங்கா, சேமக்கமம், மததளம் முதலிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்கின்றன. வாத்தியகோஷம் மெதுவாக நிற்கிறது. 'ஹர ஹர மஹாதேவா,' என்ற கோஷம் கேட்கிறது. சங்கரனது நெற்றிக்கண்ணினின்று ஒரு ஜோதி புறப்படுகிறது. அந்த ஜோதியின் மஹிமையைதான் எல்லோரும் அறியவேண்டும். அதற்கு கிரியா பாபாஜியின் பூர்ண கருணாகடாஷம் வேண்டும். ஆத்மஞானத்தின் மஹிமைக்குக் கிரியா பாபாஜி ஓர் உன்னத சிகரம். உலகத்தில் மனிதன் அடையும் வெற்றிகளுக்குள் ஆத்மஞானமே தலை சிறந்தது. இந்த ஆத்மஞானமே எல்லோரையும் ஸ்தம்பிக்கச் செய்வது. இவர்களின் உலக வாழ்க்கைத்தன்மையை அறவே ஒழித்து இவர்கள் இதயகுகையில் ஞானவிளக்கை சதா சர்வகாலமும் பெருஞ்சோதியாக ஜ்வலிக்கச் செய்வது இந்த ஆத்மஞானமே தன் ஹிருதய குகையில் ஆத்மாவைத் தரிசித் தவன் பாவர் உள்ளத்திலும் உள்ள ஆத்மாவாக ஆகிவிடுகிறார்.

ஈஸ்வரனே பாபாஜி

இப்புத்தகத்தில் இந்த அற்புத சக்தியைப்பற்றி அநேக விவரங்கள் தரப் பட்டிருக்கின்றன. இக்கோயில்களிலிருந்துதான் கிரியா பாபாஜி பிரகாசிக்கின்றார். இங்கிருந்துதான் ஆத்மீகத்துறையில் கைத்தாக்கி விடுகின்றார். இங்கிருந்துதான் இவனுக்கு மோக்ஷத்துக்கு வழிகாட்டுகிறார். ஈஸ்வரனே (பாபாஜியே) குருவாக வந்து நம்மை ஆட்கொள்ளுகிறார். அவருடைய அந்தராத் மாவிடமிருந்து வந்த வார்த்தைகளே எனக்கும், எனது மற்றொரு பாசமாகிய ஸ்ரீ ராமய்யா அவர்களுக்கும் ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் அளித்து இப் பெரிய காரியத்தைச் செய்து முடிக்க சக்தியையும் அளித்தது. கிரியா பாபாஜியின் உத்திரவு 'பணியாற்றுக, அன்பு செய்க, தியானம் செய்க, உண்மையுணர்' எங்கள் இருவரையும் படுத்தப் படுக்கையிலிருந்து எழுப்பியது. சத்திரு வின் கிருபையினால் மனிதன் ஒரு தெய்வீக உயிரென்றும், அவனிடம் கடவுள் தன்மையுண்டென்றும் அறிந்து நாம் இறைவனது அறிவொளியினுள் இயங்கி வாழ்கின்றோம்; மிகவும் உயர்வான தெய்வீக உணர்ச்சி எல்லோரிடமும் மறைவாக உள்ளது என்பதை நன்குணர்ந்தோம், பணித்துளியை உருண்டை வடிவமாகச் செய்வது இறைவனது (பாபாஜியின்) ஆணையே. மிகச்சிறிய தாழ்வாரத்திலும், அற்பப் பிராணியுடத்திலும், மிகவும் நுட்பமான உயிரணுவிலும், உயிர்ப்பைத்தந்து

நிற்பது அவருடைய ஆன்மாவே. கனயும்பு மலர்வது அவரது சக்தியாலேதான். கடவுளைப்பற்றிப் அறிவுக்குறையே வாழ்க்கையிலுள்ள துயரத்திற்கும், உலகிலுள்ள குழப்பம், துன்பங்கட்கும் ஆணியே. அவரைப்பற்றிய (பாபாஜியைப் பற்றி) அறிவைக்கொண்டு, அவரது அருள் ஒளியிலேயே நமது அன்றாட நடவடிக்கைகளைக்கொண்டு செலுத்துவதிலேயே உண்மையான சுகமும், வாழ்க்கை மின்பமும் அடங்கியுள்ளன. வாழ்க்கையைப்பற்றிய அறிவறிந்த தத்துவக் கொள்கைதான் மக்கள் வாழ்க்கையிலுள்ள எல்லாத் தீமைகட்கும் நிகரற்ற மருந்து. அதுவே மணிமந்தர ஒளவுதம். எந்த பரமபுருஷனின் அணுவானது சகலபுலனங்களிலும் பரந்து அவற்றைத்தாங்கி நிற்கின்றதோ அவரிடம் கொண்ட நம்பிக்கையும், பற்றுமே தற்காலம் உலகமுழுதும் மக்களைத்தொடர்ந்து பிணித்துள்ள அச்சம், துன்பங்கட்கு உயர்ந்த மருந்தாகும். ஆதலின், அறிவின் பொருட்டு வாழ்க்கையைப்பற்றிய ஓர் அறிவுத்தத்துவத்தை தேடிக்கொண்டு ஒளிபெற முயலுங்கள். கடவுளிடம் நம்பிக்கைக் கொள்ளுவது மட்டும்போதாது ; அதனை வலுப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். உங்களிடம் வெறுக்கத்தக்கனவிரும்பின், அவைகளைக் களைந்து கடவுளைக்காண அவாவுங்கள். வளர்ச்சியுறுக, பல்வகையிலும் பெருக்கமுறுக, தெய்வீக வாழ்க்கை கொள்கைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவாருங்கள். உங்களிடம் உள்ள உண்மை யொளியையோ, உள்ளும் புறம்பும் உள்ள கடவுள் உலகத்தையோ, அற்ப ஆசைகளாலும், உணர்ச்சிகளாலும் மறையாமற் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். ஆண்டுதோறும் புத்திசாலியாகவும், பெருந்தன்மையுடையவராகவும், தெய்வ உணர்வுள்ளவராகவும் வளர்ந்து வாருங்கள். விரிந்ததாகவும், தூய்மையும், தெய்வத் தன்மையும் வாய்ந்து குற்றமற்றதாகவும் உமது வாழ்க்கை இருக்கட்டும். ஒவ்வொரு துறவியும், அறிஞனும் நிறுவித்துள்ளபடி நீங்கள் அனைவரும் கடவுளின் திருவுருவங்களே ; விளக்கி நில்லுங்கள். ஒவ்வொரு தத்துவ சாஸ்திரி, சித்தன் என்ற இவர்களது வாழ்க்கை இவ்வுலக வாழ்க்கையில் எவரும் டம்பத்தை—பாடாடோபத்தை—காட்டியதோடு ஒவ்வொருவர் அகத்திலிருந்து அவரவரை ஆட்டி நிற்கும் இறைவனையும், அவன் என்னுக்குள் எண்ணைபோல் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தன்மையையும், மறுமையுண்மையையும் காட்டி நிற்கின்றது. இத்தகைய உயர்ந்த ஆண்மக்களின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி துறவிகளாகவோ, ஞானிகளாகவோ, தத்துவ சாஸ்திரிகளாகவோ, தெய்வீக வீரர்களாகவோ, வளர்ந்து பூரண ஆற்றலும், அமைதியும், மகிழ்ச்சியும் நிறைந்த வாழ்வை பெய்து வீராக.

இராச பாட்டைகள்

சில உண்மையான தெய்வீகச் செயல்கள், அருளோடு கூடிய மனம், சேவை செய்யும் கை, சில நிமிஷங்களேனும் ஜெபம் செய்தல், இறைவனது தெய்வ சம்பந்தமான அம்சங்கள், சிறிது பொழுதேனும் தியானம், தூய்மையான உள்ளம், உறுதியான எண்ணம், பொறுமை, விடாமுயற்சி—

இவைகளே நிரந்தரமான அமைதிகடும், அழியாத இன்பத்திற்கும் இவர்க டாட்டைகள் என்ற நேர் வழிகளாகும். எல்லாம் வல்ல கிரியா பார்ப்பதில் உங்களுக்கு ஆரோக்கியத்தையும், நீண்ட ஆயுளையும், அமைதியையும், இன்பத் தையும், தெய்வீக அருளையும், தெய்வீகத்தன்மையையும் அருள்வாராக. சர்வ சக்திமானான அவ்விறைவன் உங்களுக்கு ஆன்ம வளர்ச்சிக்கான பலவற்றை அருள்புரிவாராக. உங்களைச் சுற்றியுள்ள இறைவனுடைய ஒளியும், அன்பும், இன்னும் மேலும் மேலும் பொருந்தி விளங்குவதாகுக.

ஒளம் தத் ஸத் ஒளம் ; ஒளம் சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி !!!

நெ. 9. குரம்மாள் சந்து }
எழும்பூர், மதராஸ்-8. }

வீ. டி. நீலகண்டன்.

சரிதம்

யோகம் என்ற சொல் சங்கமம் எனப் பொருள்படும்; அதாவது ஜீவாத்மன் பரமாத்மனாகிய கடவுளுடன் ஐக்கியமாவதற்கு ஏதுவான புராதன விஞ்ஞான கலையே யோகம். ஆரியருக்கு முன் பாரத நாட்டில் குடிபிடுந்த திராவிடர்கள் இக்கலையைப் பயின்றனர் என்பதற்குச் சான்றுள்ளது. மோகின்ஜோ—டாரோ குழிவெட்டு பொருள்களில் சில உருவங்கள் யோகாசனத்திலிருப்பதைக் காண்கிறோம். மேலும் திராவிடர் சிவச்சின்னமாகிய லிங்கத்தைப் பூஜித்தனர். சிவன் யோகமூர்த்தி என்பதைப் பலர் அறிவர்.

அடுத்தது மாப்பெரும் ஆரிய படையெடுப்பு. ஆளவந்தவர் ஆளப் பட்டனர்; பாரத சமரச சாகரத்தில் இரண்டற கலந்தனர். இவ்வாரியர் யோக விஞ்ஞானத்தைத் திராவிடர்களிடம் கற்றிருக்கவேண்டும்; தம் புத்திநுட்பத்தின் மூலம் அவ்விஞ்ஞானத்தை அபிவிருத்தி செய்திருக்கவும் கூடும். ஹிந்து மறையாகிய பகவத் கீதையில் [அத்-IV. செ. 1, 2] யோகம், ஜோதிமய வைவஸ்வதனர் நீதி சாத்திரத்தை வகுத்த மநுவிற்குச் சொல்ல; மநுகுரிய வரீச இக்ஷ்வாகு மன்னனுக்குப் போதித்தார். இவ்வாறு பரம்பரையாக யோகம் இராஜ ரிஷிகளால் கற்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் தெளிவாகக் கூறுவதுபோல உலகில் எந்நாடும் கிரந்தரமாக ஆதிக்கம் செலுத்தியது கிடையாது. ஒவ்வொரு யுகத்திலும் ஏதேனும் ஓர் நாடு பிரபலமாக விளங்கும்; பிறகு க்ஷீணித்து மறையும். நற்காலத்தில், சத்திய யுகத்தில் அந்நாட்டின் பிரத்தியேக குணதிசயங்கள் பிரபலமாக விளங்கும். அந்த யுகத்தில் யோகம் பட்டவாத்தனமாக யில்லாவிட்டாலும் பெருமளவில் இச்சதியாவில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கும். இராஜ ரிஷி ஜனகர் போன்ற யோகிகள் தேசத்தை ஆண்டனர்.

பக்விற்குப் பின் இரவு வருவது நிச்சயம்; சத்திய யுகத்திற்குப் பின் அஞ்ஞான லௌகிக காலப்பகுதி வந்தது. சக்திவாய்ந்த விஞ்ஞானமாகிய யோகத்தை துர்விதியோகம் செய்வதை அகற்றாவிட்டாலும் தீமையைக் குறைக்க யோகக் குருக்கள் அதற்குப் பல்வேறு தடைகள் விதித்தனர். சிலசமயம் அவ்விஞ்ஞானக் கலையே மறைந்து மகா கிபுணரால் புதிப்பிக்க வேண்டி வந்தது.

துவாபர யுகத்தில் கிருஷ்ண பகவான் சந்தேகமற்ற முறையால் இவ்வரகசிய யோகக் கலையை அர்ஜுனுக்குப் போதித்தார் (பகவத் கீதை IV 29, V 27 28) பிறகு பதஞ்சலி மகரிஷி தோன்றி ஸ்லோகங்கள் இயற்றி கிரியா யோகமென்ற பெயரைப் பிரயோகித்து இவ்விஞ்ஞானக் கலையை நியமனப்படுத்தினார். இதுவே இப்போது தாக்கசனங்களில் ஒன்றாக விளங்குகிறது. எவ்வாறு ஏசுநாதர் போன்ற தீர்க்கதரிசிகள் பதஞ்சலி இராஜயோகத்தை பொத்த முறையைக் கையாண்டுள்ளார்.

பாரதம் மீண்டும் பலத்துறைகளிலும் புத்துயிர் பெற்று எழும்போது பாபாஜி இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், ஸ்ரீ அரவிந்தர், ரமண மகரிஷி, மகாத்மா காந்தி-பாபாஜி போன்ற மகான்கள் முன்னணிக்கு வருகின்றனர். இத்தேசிய துறியிலெழுச்சியில் பாபாஜி ஆற்றிய சேவை மறைந்துபோன யோகமுறையை மீண்டும் கண்டுபிடித்துத் தெளிவாக்கியதே. அதற்கு அவர் கிரியா என நாமஞ் சூட்டினார். இது பாரதக் கலாசாரக் கிரீடத்தில் ஒப்பற்ற இரத்தினம்.

இச்சீரிய யோகி தமிழர் எனக்கூறினால் எத்தமிழனுக்குத் தான் மனம் பூரிக்காது. சித்தர்களுக்குப் பெயர்போன தமிழ் திருநாட்டில் தென் ஆர்காடு ஜில்லா (பரங்கிபேட்டைபோர்டோ நோவோ)யில் கி.பி. 203ல் பிராமணச் சைவக்குடும்பத்தில் எட்டாவது குழந்தையாகக் கார்த்திகை தீபத்தன்று பிறந்தார். நக்ஷத்திரம் ரோகினி. அவரது அன்னைக்குக் கடைசி மகவு மீதிருந்த பிரியத்தைக் காட்டிலும் தம் சகோதரனிடம் அதிக பாசம் இருந்தது. ரோகினி நக்ஷத்திரத்தில் பிறந்த எட்டாவது பிள்ளையால் அம்மான் உயிருக்கு ஆபத்தென்று யாரோ கூறினர். எப்படியேனும் சோதரன் உயிரைக் காப்பாற்ற தாய் சதியாலோசனை செய்தாள். அன்னையே பாபாஜி ஐந்து வயது பாலனாகியிருந்தபோது கூறியதுபோல, குழந்தை பிறந்த ஏழாம் நாள் ஏழு பெரிய நெல்மணிகளை வாயில் அள்ளிபோட்டாள் சிசுவிக்கிச் சாகட்டுமென்பதற்காக! ஆனால் அவ்வேழு நெல்கள் அவரைக் கொல்லாது 1749 ஆண்டுகளுக்குமேல் காலனையும் காலத்தையும் பரிகசித்து நிற்கிறார்.

யேனும் சோதரன் உயிரைக் காப்பாற்ற தாய் சதியாலோசனை செய்தாள். அன்னையே பாபாஜி ஐந்து வயது பாலனாகியிருந்தபோது கூறியதுபோல, குழந்தை பிறந்த ஏழாம் நாள் ஏழு பெரிய நெல்மணிகளை வாயில் அள்ளிபோட்டாள் சிசுவிக்கிச் சாகட்டுமென்பதற்காக! ஆனால் அவ்வேழு நெல்கள் அவரைக் கொல்லாது 1749 ஆண்டுகளுக்குமேல் காலனையும் காலத்தையும் பரிகசித்து நிற்கிறார்.

ஐந்தாம் வயதில் கோயில் உற்சவத்தின்போது ஒரு முகமதியன் அவரைத் திருட்டுத்தனமாக டாக்காவிற்குக் கொண்டு போனான். “நவீன விமர்சனம்” (மாதேர்ன் ரிவ்யூ) என்ற பத்திரிகையின் காலஞ்சென்ற ஆசிரியராகிய இராமானந்த சடோப்பாத்தியாயாவின் முப்பாட்டனரின் பிதாவாகிய மூதாதையர் பாபாஜியை இரண்டு ரூபாய் கொடுத்து வாங்கினார். பின்பு இவர் காசிக்குச் சென்று மாபெரும் யோகியானார். அவரது சகோதரி மாதாஜியும் ஒரு சீரிய யோகினி. மானிட வார்க்கத்தின் துயரைக்கண்டு மனம் இளகி பல நூற்றாண்டுகளாகத் தம் உருவைக் கலைக்காது தேச ஜாதி, மதப் பேதமின்றி அரும்பெரும் உலகச் சேவை புரிந்து வருகிறார்.

ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுவாகில் புகழ்பெற்ற அத்வைத ஆச்சாரியர் சங்கரர் கோவிந்த பகவத்பாதர்கீழ் குருகுலவாசத்தை முடித்துக்கொண்டு ஹிந்துஸ்தானத்தின் உயிர்நாடியாகிய காசிக்குச் சென்றார். அங்கு பாபாஜி அவர் முன் தோன்றி கிரியா யோக ரகசியங்களைப் போதித்தார். சங்கராச்சாரியார் பல அற்புதங்கள் செய்ததின் மர்மம் இப்போது விளங்கும்.

மத்தியகாலத்து இந்தியாவில் மதப்பூட்சி ஏற்பட்டது; அவ்வயம் அரசாண்டது ஹிந்து - முஸ்லிம் சக்கரவர்த்தி அக்பர். பல புகழ்பெற்ற மகான்கள் பாரதத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் அலங்கரித்தனர். அவர்களில் ஒருவர் காசிவாசி மகாயோகி கபீர்தாஸ். அவருடைய தீக்ஷைக்கு ஒரு பக்தராகையால் கபீர்தாஸ் சிரிய யோகியாக விளங்கியது எங்ஙனமென்று பன்முறை ஆசிரியன் வியந்ததுண்டு. உண்மை யாதெனில் பதினாந்தாம் நூற்றாண்டில் பாபாஜி அவருக்குத் தீக்ஷை யளித்தார்.

“யார் வந்தாலும் யார்போனாலும்

நான் போய்கொண்டே யிருக்கிறேன்”

என ஆங்கில கவி டெனிஸனின் ‘ஒடை’ அமரகாவியம் பாடுகிறது. அவ்வாறே கிரியா பாபாஜி அமிர்தத்தை யுண்ட தேவர்போன்று இம் மண்ணுலகை அலங்கரித்து வருகிறார்.

பாரத நாட்டின் கிரீடம்போல் விளங்கும் இம்யம் ஒரு தபோவனம். அக் காலம்முதல் இக்காலம்வரை நித்திய தபசிகளும் மாபெரும் யோகிகளும் அப்புனித பூமியை யலங்கரித்து வருகின்றனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஓர் சுபதினத்தில் துணையற்ற யாத்திரிகர் ஒருவர் வெறிகொண்டவர்போன்று ஒரு செங்குத்தான பாறையில் ஏறிகொண்டுவந்து தார். அவர் நோக்கி சென்றது எளிதில் அண்டமுடியா ஒரு பாறைப்படலம். இந்த யாத்திரிகர் மாதக் கணக்காக சளைக்கா ஆர்வத்துடன் காலத்தையும், மரணத்தையும் வென்ற தம் பரன்முத்தரைத் தேடிவருபவர். ஓர் அசரீரி சக்தியால் தூண்டிப் பட்டு சிரமத்துடன் உயர்ந்த பாறைப்படலத்தை யடைந்துவிட்டார். அங்கு கண்டது சுமார் இருபத்தைந்து வயதுள்ள சிரஞ்சீவி; பலமுள்ள சிவப்பு தேஜஸ் மேணியான்; நடுத்தர உயரமும் தேகக்கட்டுமுள்ளவர். கையில் தண்டம் (முங்கில்தடி); நீண்ட, பளப்பளப்பான செம்மட்டைமயிர்; கருமை, அமைதி, பிரகாசம் நிறைந்த யோக விழிகள்; பிரத்தியேக விரிந்த முக்கு. சுருங்க கூறின் அவரது அருமை, முன்னணி சீடர், லாகிரி மகாசாயாவின் யௌவன நகல்போன்றுநிறுந்தார்.

அழையா யாத்திரிகர் அன்பர்கள் குழாயில் புதுநார், சுவாமி தேவ லானந்தரும் இரு அமெரிக்க மகான்களும் அக்கூட்டத்தில் இருந்தனர். பய பத்தி நிரம்பிய பிரதிபையுடன் பேசினார். "ஐயா, புகழ் பாபாஜியே! தயவு செய்து அடியேனைச் சீடனாக ஏற்று அருள்க" என்று மன்றாடினார். ஆனால் குரு தம் ஆசனப்பாறைபோன்று பேச்சற்று கடுமையாக யிருந்தார். வழக்கமான சோதனை இது; ஆனால் ஒளம்! அந்தோ!! யாத்திரிகர் பொறுமையை இழந்துவிட்டார்.

"சடவுள் அனுபவத்தைப் பெற தங்கள் உதவி கிட்டாவிட்டால் மலை அகாதத்தில் குதித்து உயிர்போய்ப்பேன்", என்று பயமுறுத்தினார்.

"அவ்வாறே செய்க என்ற அமைதியான, உணர்ச்சியற்ற பதில் கிடைத்தது. இது சோதனையின் இரண்டாவது கட்டம். குருவிற்கேற்ற சீடர் சற்றும் தயக்கமின்றி தாவி ஒரு நொடியில் உயிரை மாய்த்துக் கொண்டார்.

யோகத் தியானத்தின் மூலம் கடவுள் அனுபவத்தைப் பெறுவதற்குத் தம் வாழ்க்கையைச் சமர்பித்து உயிரைத் தியாகஞ்செய்ய சாதகன் தயாராக யிருத்தல்வேண்டும் என்பது புராதன யோகக் கட்டுப்பாடு. இதனை குரு கிறைவேற்றுகிறார் என்பதைச் சீடர்கள் பலர் அறியாது இத்துயர நிகழ்ச்சியைக் கண்டு திடுக்கிட்டனர்.

"சுவத்தைக் கொண்டு வருக", என்ற கட்டளை நிசப்தத்தைக் கலைத்தது. அவசரமாகச் சிலர் ஆணையை நிறைவேற்ற விரைந்தனர்; சித றுண்ட உடல் பாபாஜியின் பாதத்தில் வைக்கப்பட்டது.

சிறிதேனும் பரபரப்பில்லாது அமைதியாகப் பேசினார். "இப்போது அவன் ஏற்கத் தகுதியுடையவன்" அவரது புனிதக் கரங்கள் சுவத்தை பரிசீலித்தன. ஒளம்! என்ன விறதை!! சாதகன் உயிர் பெற்று எழுந்து சத்குருதேவரின் கமலப்பாதத்தில் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்தார். "இனி மூண்ம் உம்மைத் தீண்டாது", என அன்பொழுகப் பகர்ந்தார். சாதாரண மக்கள் இவ்வமரநிலையை யடைய பல பிரவிகள் சாதனம் செய்யவேண்டும்; ஆனால் இச்சீடரோ கிரியா குருவின் கிருபையால் சில மணிநேரங்களில் அதனைப் பெற்றுவிட்டார். பாபாஜியின் அருளும் சக்தியும் நீடுழி வாழ்க. அவரது கொடுமை தோற்றமும் நன்மைக்கே.

"டேரா தண்டா உத்தாஓ (கூட்டத்தையும் தடியையும் இடம் மாற்றுக)" என்ற வழக்கமான ஆணை இனிய குரலில் கேட்டது. புது சீட ருள்பட அனைவரும் சட வடிவு நீங்கி பாறைப்படலத்தினின்று மறைந்தனர்.

ஒரு பாறையினன்று மற்றொரு பாறைக்குச் செல்ல பாபாஜி கையாலாக நுழைகனில் இப்புவிர்லோக யோகமுறையும் ஒன்று. இவ்வாறு பல நூற்றாண்டுகளாகப் பத்திராத்தின் புனித பிராஞ்சியத்தினின்று கிரியா மரீக் கத்தின் மூலம் மானிடவர்க்கம் மெதுவாக ஆனால் சந்தேகமற்ற முறையில் சம்பூர்ணத்தை நோக்கி முன்னேறுவதைச் சத்திரு பாபாஜி கவனித்து வருகிறார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இந்திய சரிதத்தில் ஒரு விசேஷப் பகுதி. நவீன புத்தெழுச்சி முதல் இந்திய சுதந்திர போராட்டத்துடன் ஆரம்ப மாயிற்று. உன்னத கிரியா வசனமிர்த்ததை எங்கும் பரப்ப காலம் கிட்டி விட்டது. இதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டக் கணிசமான சீவன், அவர் லாகிரி என்றமைக்கும் அருமை சீடர்.

பாபாஜி அவரிடம் முடிவில்லா ஆழ்ந்த அன்புகொண்டிருந்தார். ஒரு பிறப்பில் பல ஆண்டுகள் தம் குருவுடன் முக்கியமாகத் திரோன்கிரி மலைக்குகையில் வசித்தார். பின்பு பிராபத்தின் பலனாக உடலை உருத்து சத்திருவைப் பிரிந்தார்; ஆனால் கிரியா பாபாஜி பூர்ணத் தேகியாபிறே மறுமை உலகிற்கும் அவரைப் பின்தொடர முடிந்தது. பல **லாகிரி** நெருக்கடிகளிலும் தாய் பூனைப்போன்று காததப்பிறகு, **மகாசாயா** சிறைவாசத்திற்கு ஈடான கர்ப்பக்காலத்தை முடித்துக் கொண்டு 30-9-1828ல் வங்காள இராஜ்ஜியத்தின் நாதியா ஜில்லாவிலுள்ள மூல்டாகாசிக்கும் கெளர் மோகன் லாகிரிகும் குழந்தை யாகப் பிறப்பதைக் கண்டு களிப்புற்றார். அவருக்கு ஷியாம சரன் லாகிரி என்ற நாமஞ் சூட்டினர்.

நான்கு வயதிலேயே லாகிரி மகாசாயா போகிபோன்று அமர்ந்து நாடியா மணலில் தம்மைப் புதைத்துக்கொண்டபோது இம்மை-மறுமை குரு அவரைக் கவனித்து வந்தார். இவ்வாறு 36 ஆண்டுகளுக்குமேல் கிரியா பாபாஜி அவரைப் பராமரித்து தம் அருமை சீடர் திரும்பிவரும் நன்னுறிந் குப் பொறுமையுடன் காத்திருந்தார். லாகிரி மகாசாயாவின் குகை, ஆசன-கம்பளம், கமண்டலம்—இவற்றைக்கூட சுத்திசெய்து தயாராக வைத்திருந் தார் அன்பில் ஒப்பற்ற இச்சத்திரு.

முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் உலக குடும்ப வாழ்க்கை நடத்திய பிறகு அந்த முக்கிய தருணம் வந்தது. அப்பேரது லாகிரி மகாசாயா தனபூர் ராணுவ இயந்திரக்கலை இலாகாவில் அரசாங்க குமாஸ்தாவாக பிருந்தார். மேல் உத்தியோகஸ்தரைப் பாபாஜி குக்குமமாகத் தூண்ட தலைமை ஆபீஸி-லிருந்து தந்தி சென்றது. இமயத்திலுள்ள இராணிகட் புது இராணுவ

ஸ்தாபனத்திற்கு லாகிரி மாகாசாயா மாற்றப்பட்டா. வேலையாளுடன் 500. மைல் பிரயாசமான பிரயாணத்தைக் குதிரை வண்டியில் முடிக்க முப்பது தினங்களாயின. அதிர்ஷ்டவசமாக அங்கு ஆபீஸ் வேலை கடினமல்ல. பெரிய மகாண்களைத் தேடி புனித வணங்கனிலே சுற்றித் திரிய நிரம்ப நேரம் கிடைத்தது. ஓர் நான் மத்தியானம் சஞ்சாரம் செய்யும் போது தூரத்தில் ஒரு குரல் தம் பெயரைக் கூவி யழைப்பதைக் கேட்டு பேராச்சரியமுற்றார். துரிதமாக நடந்து திரோன்கிரி மனையை ஏறி சமமான திறந்தவெளியை யடைந்தார். மற்றொரு பிரமிப்பு காத்திருந்தது. தத்ருபமாகத் தம்மை யொத்த அன்னியர் (!) அன்புடன் வரவேற்றார்.

சுததக் குகை யொன்றில் களைப்பாறினார்; ஆனால் தெய்வீக அழைப்பாளரின் அடையாளம் பிடிபடவில்லை. பல்லாண்டுகள் பிரிவு, புது அனுபவங்களின் அடுக்குகள் இவை பழைய ஞாபகங்களை இருக்குமிடம் தெரியாது மறைத்தன. மிகப்பிரியமான ஆசனக்கம்பனம், குகை — இவற்றைக் குறிப்பிடும் பண் இல்லை. இறுதியில் மெதுவாக நெற்றியைத் தட்டினார்; அவ்வளவு தான்! பூர்வீக பிறவியின் இன்ப நினைவுகள் பிரிட்டுக் கொண்டு எழுந்தன. பாபாஜியை யடையாளங் கண்டு களித்து அவர் தம்மை பல ஆண்டுகள் காத்து அருள்புரிந்த விந்தையைக் கேட்டு பரவசமுற்றார்.

சத்குருவின் சுட்டளைப்படி கப்பறையிலிருந்த எண்ணெயைப் பருகி கோகாஸ் நதிகரைக்கு இரவு ஓய்வெடுக்கச்சென்றார் பாறையில் படுத்தார்; தீவிர இமயக்குளர், நதியின் அலைகள், காட்டு மிருகங்களின் ஊளை — இவைக் கிஞ்சித்தேனும் அவரைப் பாதிக்கவில்லை. சத்குருவின் எண்ணெய் யுக்தியை என்னென்பது! நடுநிசியில் தோழன் ஒருவன் கம்பளித்துணிகள் தந்து உன்னத அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்றான்; தீரா மறைந்த லௌகிக ஆன்சையை அகற்ற இவ்வரண்மனை சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. அங்கு சீடர்கள் புடைகுழ யாகத்தீ கரத்தில் எரிய மகாயோகி பாபாஜி கிரியா திகை யளித்தார்.

பொழுது விடிந்தது; பசி வயிற்றைக் கிள்ளியது. கண்களை மூடும்படி சுட்டளை பிறந்தது. மீண்டும் திறந்தபோது உன்னத அரண்மனை மாயமாக மறைந்துவிட்டது; பழைய குகைகளிலேயே யாவரும் வீற்றிருந்தனர். அடுத்தப்படியாகப் பாபாஜி ஒரு மாயக் கிண்ணத்தில் கையிடச்செய்தார். தேவையான உணவு கிடைத்தது. தாகமெடுத்தது அதே கிண்ணம் தண்ணீர் நிரம்பியிருந்தது!

அன்று கம்பளத்தில் அமர்ந்திருந்தபோது சத்குரு அன்புகூந்து தலையைத் தொட்டு ஆசீர்வதித்தார்; ஒரு நொடியில் பேரின்ப நிற்பிகற்ப

சமாதி கிட்டி ஏழுதினங்கள் நீடித்திருந்தது. கடைசி நாள் பாபாஜியின் பாதத்தில் விழுந்து என்றென்றும் அவருடன் இருக்கக் கோரினார். இல்லம் மீண்டு அகத்துறவுடன் கூடிய சீரிய கிரஹைத் யோகியாக வாழும்படி அறிவுறுத்தி இசையச்செய்து, கிரியா யோக குரு பொறுப்பை விரிவாகப் போதித்தார்.

பாபாஜி: “கிரியா தீக்ஷையைத் தகுதியுடைய சீடர்களுக்கே அளிக்க வேண்டும். அதாவது தியான விஞ்ஞானக்கலையின் மூலம் வாழ்க்கையின் இறுதி மர்மங்களைத் தீர்க்க விரும்புவோன் கடவுளுக்காகச் சகலவற்றையும் தியாகஞ்செய்ய தயாராக விருத்தல் வேண்டும்.”

“தேவகுருவே! மறைந்த கிரியா கலையை மீட்டு மானிடவர்க்கத் திற்குச் சேவைபுரிந்த நீங்கள் சீடராவதற்குரிய பலமான கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தி ஆதாயத்தைப் பெறுக்கலாகாதா?” என்று லாகிரி மகாசாயா மன்றாடி, “ஆரம்பத்தில் முற்றான அகத்துறவில்லா சாதர்களுக்கும் கிரியா தீக்ஷை அளிக்க நீங்கள் அனுமதிக்கவேண்டும் முத்துயர்களில் வருந்தி வாடும் உலக மக்களுக்கு விசேஷ தயை வேண்டும். கிரியா தீக்ஷையை யளிக்காவிட்டால் விடுதலையடைய முயற்சிகூட செய்யமாட்டார்கள்” என்று பரிந்துபேசினார்.

“அப்படியே யாகுக. பணிவுடன் உதவியை நாடும் எவருக்கும் நீ கிரியாவைப் போதிக்காலம், தெய்வ விருப்பம் உன் மூலம் வெளிப்பட்டது,” என்று கிரியா பாபாஜி அன்புடன் அனுமதி தந்தார். லாகிரி மகாசாயாவின் கருணை நீடுழி வாழ்க!

மறுநாள் காலை நியோகத்தை நிறைவேற்ற அதிர்ஷ்டமுள்ள சீடர் அரை மனதுடன் விடைபெற்றுக்கொண்டார். அழைக்கும்போதெல்லாம் வருவதாக அன்புமிருந்த குரு ஆறுதல் கூறினார். பத்து தினங்கள் கழித்து ஆபீஸில் இவரை வரவேற்றனர்; ‘தவறுதலாக மாற்றப்பட்டது, மீண்டும் தனப்பூருக்கு அனுப்பு’ என்று தலைமை ஆபீஸிலிருந்து கடிதம் வந்தது. அப்போது லாகிரி மகாசாயாவைத் தவிர வேறு எவரும் இச்சம்பவங்களின் ரகசியங்களை அறியார்.

தனப்பூருக்குச் செல்லும் வழியில் சிலதினங்கள் மோரதாபாத் வங்காளிகள் சிலருடன் தங்க நேர்ந்தது. விழுந்து உபசரிப்பவர் இந்தியாவில் உண்மை மகான்கள் இல்லையே யென வருந்தினார்; மிதமிஞ்சின ஆர்வத்துடன் லாகிரி மகாசாயா சமீப இமய அனுபவத்தை விவரித்தார். பகற்கனவென பரிகசித் தனர்; நிரூபிக்கத் தம் குருவைக் காட்டுவதாக வாக்களிக்கப்பட்டது.

தனி இருட்டறையில் இரு கம்பளங்கள் வைத்து பாபாஜிக்குப் பிரார்த்தனை செய்தார்; சிறு காரியத்திற்கு அழைத்தக் குற்றத்திற்காகக் கடுமையான பார்வைவுடன் பாபாஜி தோன்றினார். லாகிரி மகாசாயா மன்னிப்புக்கோரி மக்களில்

கம்பிக்கையுடையவராய் போகாது இருக்கும்படி வேண்டுகொண்டார். தான் ஒரு சமயத்திற், “இனி தேவையுள்ளபோதுதான் ஒருவேன். அழைத்தபோ தெல்லாம் வர இயலாதேன்” நிபந்தனை விதிக்கவேண்டியதாயிற்று.

கூட்டத்தில் ஒருவர் பாபாஜி உருவத்தை வெறுமயக்கத் தேர்ற்றமென இகழ்ந்தார். இச்சந்தேகத்தைத் தீர்க்க எந்நேரம் பிடிக்கும்? தம் புனித உடலை தொடவும் ஹல்வா உண்டும் அவதூழ்ப்பிக்கையை யகற்றி மறைந்தார். இச் சம்பவம் அவ்வங்காளிகளின் மனதில் பெரும் புரட்சி ஏற்படுத்தியதென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

விளம்பரம் இவ்வாறு காசியில் லாகிரி மகாசாபா பல வருடங்கள் தங்கி தம் நடமையை நிறைவேற்றினார். சிறிது சிறுதாக சீடர், அன்பர்கள் கூட்டம் பெரு கிற்று. இவ்வாறு வந்த பலரில் சிலர்: மேயித்ரர், அபொயா, அப்தால் காபூர் ஷான், பரின்தா பகத், சுவாமி பாஷ்கரானந்தா சரஸ்வதி, பாலானந்த பிரம்மாச் சாரி, காசி மகாராஜா, அவரது குமாரர் மகாராஜா ஜோடிஸ்ந்திர மோகன், அபி நாச பாபு, பகவதிசரன் கோஸ் தம்பதிகள், காசி மோனி, சுவாமி கேஸபா னந்தர், பஞ்சனன் பட்டாச்சாரியர், சுவாமி பிரணவானந்தர், ராமா, ராமு, சுவாமி யுக்தேஸ்வர், காசிக்கு வரமுடியாத ஆர்வமிக்க சீடர் ஒருவருக்குக் கனவுதெரிசனத்திலேயே தீண்டி அளித்தார். இவ்வாறு நவீன பாரதப் புத் தெழுச்சியின்போது இமய பாபாஜியினின்று இன்பகிரியா கங்கை துக்கமும் துயரமும் நிரம்பிய மனித இல்லங்களில் பாய்ந்து பாபவிமோசனமளித்தது.

இவற்றிற்கிடையில் லாகிரி மகாசாபா சத்குருவை அடிக்கடி சந்தித்துக் கொண்டிருந்தார். இப்பெரும் பாக்கியம் இதுவரை இருவருக்குத்தான் கிடைத்திருக்கிறது. பிரயாகை கும்பமேனவன்போது போலி ஆண்டியை மரணவீகமாகக் கண்டித்தவண்ணம் சாதுக்களுக்கிடையில் சுற்றித்திரிந்தார். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் பாபாஜி ஒரு யதியின் பாதங்களை அலம்புவதைக் கண்டு விடப்பற்றார். அவரது பாதிரங்களைக் கழுவுப் போவதாகவும் கூறினர். சத்தியவான் கிரியா பாபாஜி பணிவு என்ற சீரிய ஸ்கையத்தை எவ்வளவு அழகாகப் போதிக்கிறார்.

ஓர் இரவு சத்குரு பாபாஜி, லாகிரி மகாசாபா, சுவாமி கேபாலனந்தர், இன்னும் மற்றச் சீடர்கள் வேத யாகத்தையும் சுற்றி அமர்ந்திருந்தனர். திடீரென அருகாமையிலிருந்த சீடரின் நுருவணத்தோடு கொள்ளிக்கட்டை, பாஷ் மெதுவாக அடித்தார்.

லாகிரி மகாசாபா: “கொஞ்சம்!”

பாபாஜி: “இவ்வாறு செய்யாவிட்டால் பிராப்தம் இவ்வளவு கூடாது. இருக்கும்.”

சர்வசக்தி வாய்ந்த அன்பு கரங்களைக் காயமுற்ற தோளில் வைத்தார்; குட்டுப்புண் மறைந்தது. சத்குருவின் கருணைக்கு ஈடு இவ்வுலகில் வேறு யாதுளது?

மாபெருஞ்சித்தர் திரேவிங்க சுவாமிகளின் சீடர் பிரம்மச்சாரினி சங்கரி மாமி ஜூ கல்கத்தா பாரக்பூர் இல்லத்தில் லாகிரி மகாசாயாவைக் காண வந்திருந்தார், சப்தமின்றி அறையில் நுழைந்து கிரியா பாபாஜி அவர் களுடன் சம்பாவித்தார்.

நடுநிசி; ஏகாங்கி இராம் கோபால் மசும்தாரை மட்டும், உடனே காசி தசமேத் காட்டிற்குப் போகும்படி லாகிரி மகாசாயா கட்டளையிட்டார். சிறிது நேரம் அவ்வேகாந்த இடத்தில் வீற்றிருந்த இராம் கோபால் பிரமிக்கும் வண்ணம் அருகிலிருந்த பெரிய கற்பலகைத் திறக்க, மறைவுகுகையினின்று பாபாஜியின் பரவச சகோதரி, **மாதாஜி**, நொய்மை சித்தியுடன் மிதந்துவந்தார். சில வினாடிகள் கழித்து லாகிரி மகாசாயாவும் கிரியா பரமகுருவும் வடிவெடுத்துத் தோன்றினர். மூவரும் சத்குரு பாதத்தில் பணிந்தனர். பாபாஜி: “உருவை நீக்கி எல்லையற்ற சத்தியத்தில் கலைப்பதாக உத்தேசம்”.

மாதாஜி: (மன்றும் முறையில்) “குருவே! நினது திட்டத்தை சற்று அறிவேன், உடலை ஏன் உருக்கவேண்டும்?” பாபாஜி: “ஏனெனில் உருவம் அருவம் இரண்டும் ஒன்றுதானே.”

மாதாஜி: “குருதேவா! ஒன்றெனில் உமது உருவத்தைக் கலைக்கா திருங்கள்.”

ஒளம்! தயாள குரு இசைந்தார்; அவரது திருஉருவம் சிலருக்குத் தோன்றும், கிரியா இயக்கத்தின் முதல்தர நெருக்கடி தெய்வ சகோதரியின் வேண்டுகோளால் தவிர்க்கப்பட்டது. மாதாஜிக்கு ஜே!

சம்பாஷனைக்குப் பிறகு சத்குரு மருண்ட இராம் கோபாலைச் சாந்தப் படுத்தினார். மூன்று கிரியா குருக்களும் காற்றில் மிதந்து மறைய குருதேஸ்வரர் மேருல்லா இல்லத்திற்கு திரும்பிய இராம் கோபால் மசும்தார், (இரவு பேட்டியை நன்குணர்ந்த) தம் குரு அதே சமயத்தில் வீட்டிலுள்ள சீடர்களுக்கு ஸ்தூல தேகத்துடன் அமரத்துவத்தைப்பற்றி அரியதொரு பிரசங்கம் ஆற்றினார் என்பதைக் கேள்வியுற்று வியப்படைந்தார். ஒரே சமயத்தில் இரு இடங் களில் இருக்கக்கூடிய உன்னத நிலையை லாகிரி மகாசாயா அடைந்துவிட்டதை அனுபவபூர்வமாக அறிவுறுத்தப்பட்டது.

மகாசாயாவின் முன்னணி சீடர்களில் ஒருவராகிய சுவாமி பிரணவானந்தர் தம் குருவின் கருணையால் நிற்பிகற்ப சமாதி யடைந்த பிறகு விஞ்ஞான சகஜ

சமாதி(சமதர்சனம்)யுடன் உடல் இரட்டிக்கும் யோகசக்தியும் பெற்றார். இறுதியில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் இரண்டாவது கிரியாவின்மூலம் ஸ்தூல தேகத்தைக் கழற்றி எறிந்து, முன்கூட்டியே தெரிவித்ததுபோல், சிறிது காலம் பேரின்பத்தில் மிதந்து மீண்டும் மாணிட பிறவி எடுத்து சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு கிரியா பாபாஜியின் அமரக் குழாமில் புகுந்தார்.

லாகிரி மகாசாயவின் சீரிய வாழ்க்கை முடிவுறும் காலம் நெருங்கிவிட்டது.
அவரது முக்கிய சீடர்களில் ஒருவராகிய ஸ்ரீ யுக்தேஸ்வரை நியோகத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த கிரியா மூலகுரு தேர்ந்தெடுத்தார்.
ஸ்ரீ சுவாமி யுக்தேஸ்வர் பேரின்ப கிரியா வசனமிர்த்தத்தை மேற்கத்திய நாடுகளில் பரப்ப ஆரம்ப ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டது.

குரு தூண்டுதலின்பேரில் யுக்தேஸ்வர் 1894, ஜனவரி மாதம் பிரயாகை கும்பமேலாவிற்குச் சென்றிருந்தார். மேற்கத்திய விஞ்ஞானிகளுக்கு நேரிடையாகச் சாதாரண சாதுக்கள் நடத்தும் உபயோகமற்ற வாழ்க்கையும் சப்தமும் மனதிற்கு அருவருப்பாகயிருந்தது. அவ்வாயம் கவர்ச்சியான யோகக் கண்டனங்களுடைய அன்னிய மகான் ஒருவர் அவரைக் கூவியழைத்தார். மிகத் தாழ்ந்த கங்கைநதி நீரத்தில் சுற்றி அமர்ந்திருந்த கம்பீரமான சீடர்களைப் பொருட்படுத்தாது யுக்தேஸ்வரைத் தழுவிக்கொண்டார். எவ்வளவு அன்பு! இம்மகான் கிரியா பாபாஜியே; வந்தவர் பரபரப்பில்லாது நடந்துக்கொள்ளவே தம்மைக் காட்டிக்கொள்ளாதிருந்தது.

ஸ்ரீ யுக்தேஸ்வர் ஓர் நாள் சன்யாசியாவரெனக் குறிப்பிட்டார். பல ஆண்டுகள் உருண்டோடின; இவ்வேறெலியம் பலித்தது, கதையில் அன்னப் பறவை பாலையுண்டு நீரைப் புறக்கணிக்குமெனச் சொல்லப்படுகிறது; அவ்வாறே நன்மையைக் கவனித்து நீமையை யகற்றவேண்டும்; பலருடைய குறைகளுக்காக மேலா சாதுக்கள் யாவரையும் குறைகூறுவது சரியல்ல என்று புத்திபுகட்டினார்.

அடுத்தது தொன்றுதொட்டச் சாதனம்—கர்மம் பிரச்சனையைப் பற்றி பேச்சு எழுந்தது; இதனை கிழக்கு—மேற்கு போராட்டமெனவும் கூறலாம். உலக நியோகத்தைத் தம் லக்ஷியமாகக்கொண்ட பாபாஜி, கிரியா யோகத்தின் மூலம் கிழக்கு—மேற்கு ஒற்றுமை இயக்கத்திற்குப் பாடுபடவேண்டுமென ஆர்வமிகுதியுடன் கூறினார். மேற்கத்திய நாடுகளில் கிரியா வசனமிர்த்தத்தைப் பிரசாரம் செய்ய முதல் நவீன நியோகியாகப்போகும் சீடனைப் பழக்க அவரிடம் அனுப்புபவதாகக்கூறி, ஹிந்து—கிறிஸ்துவ மதங்களின் அடிப்படை ஒற்றுமையை விளக்கும் சிறிய புத்தகமொன்று இயற்றும்படி கேட்டுக் கொண்டார். லாகிரி மகாசாயாவிற்குச் செய்தியுடன் முக்கிய சந்திப்பு

முடிவடைந்தது. இது கிரியா இயக்கத்தில் ஒரு நன்னுள் ; அன்று கிரியா பாபாஜியின் பேரின்ப வசனமிர்தத்தை உலகின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குப் பரப்ப உத்தம திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. கிரியா சத்ருருவும் அவரது நியோகமும் செழித்து ஒங்குக! மறுதினமே ஸ்ரீ யுக்தேஸ்வர் காசிக்கு விரைந் தோடி தம் குருவிடம் இவ்வயூர்வ சம்பவத்தை விவரித்து, கீழ்கண்ட குறிப் பிட்டச் செய்தியைக் கூறினர். 'லாகிரியிடம் சொல்லுக. இவ்வாழ்க்கையின் சேமிப்பு சக்தி குறைந்துவிட்டது; கிட்டத்தட்ட முடிந்துவிட்டது.' புதிர் போன்ற இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் மாபெரும் நிஷ்காமிய கர்மயோகி உலக இணைப்புகள் யாவற்றையும் துண்டித்து வெளுத்தச் சிலைபோன்றாகி விட்டார். நீண்ட, கவலைக்கிடமான, மூன்றுமணி நேரத்திற்கும் மரண நிசப்தம் எங்கும் நிலவியது; பின்பே லாகிரி மகாசாயா பழைய முகமலர்ச்சி யைப் பெற்றார். மகாசமாதி அடையும் நேரம் இன்னும் கிட்டவில்லை; 'பிராணச் சக்தி கிட்டத்தட்ட முடிந்துவிட்டது' என்றுதானே கூறினர்.

அதற்குள் கும்பமேலா சாது தீர்க்கதரிசி பாபாஜி என்பதைக் குரு சொல்லக்கேட்டு ஸ்ரீ யுக்தேஸ்வர் பேராச்சரியமுற்று சேராம்பூர் இல்லத்திற்கு விரைந்து சென்றார். "‘தெய்வ விஞ்ஞானம்' (தி ஹோலி சைன்ஸ்) என்றப் புனிதப் புத்தகத்தை எழுதுவதற்கு முதல் இனிய சமஸ்கிருத துதியுடன் துவங்கி வேதங்கள், பைபிள் இவற்றின் சாரத்தை ஒப்பிட்டார். இவ்வினிய கர்மத்தை முடித்தபிறகு, அன்று காலை கங்கா ஸ்நானத்தை முடித்துக் கொண்டு வீடு திரும்பும்போது நிசப்தம் எங்கும் நிலவியது; ஈரத்துணி தேயும் சப்தம்கூடக் கேட்டது. யாதோ ஒன்று அவரைத் தூண்டியது ; திரும்பி பார்த்தார் ; கண்கொள்ளாக் காட்சி : ஆற்றங் கரையோரம் பெரிய ஆலமரத்தடியில் அமர பாபாஜியும் அவரது கூட்டாளிகளும் அமர்ந்திருந் தனர். பரபரப்புடன் பாதத்தில் வீழும்போது தீர்க்கதரிசி அவரை வரவேற் றார். சேராம்பூர் ஆசிரமத்திற்கு வரும்படி கேட்டுக்கொண்டார் ; நல்ல முறையில் வர இயலாதென கூறப்பட்டது. சீரிய விருந்தாளிகளுக்கு இனிப்பு பட்சணங்கள் எடுத்துவர ஸ்ரீ யுக்தேஸ்வர் வீட்டிற்கு அவசரமாகச் சென்றார் ஆனால் மீண்டதும் எங்கு தேடியும் அக்கூட்டம் காணப்பட வில்லை. மாயமாக மறைந்துவிட்டனரோ ?

சில மாதங்கள் கழித்து காசிக்கு லாகிரி மாகாசாயாவைக் காணச் சென்ற போது அவர் அறைக்கு அருகில் சூரிய வெளிச்சத்தில் மறைந்திருந்த கிரியா மூலகுரு பாபாஜியைக் கண்டறிய முடியவில்லை. குரு நெற்றியைத் தட்டினார் நோக்கு சற்று சத்தியடைந்தது ; சிரஞ்சீவி பரம்-குருவைக் கண்டார். பழங் குறை ஞாபகத்திற்கு வர நமஸ்கரிக்கவில்லை ; பெருமை அடையமுடியாத காரணங் கூறவே, அதனை ஏற்று, மண்டியிட்டு பாதங்களில் தலையை வைக்க, அன்பு நிறைந்த குரு தோளில் தட்டிக்கொடுத்தார்.

இச்சம்பவம் நிகழ்ந்து சிலகாலத்திற்குள் 1895-ல் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் லாகிரி மகாசாயா உடலை உகுத்தார். கிரியா நியோகத்தின் பெரும் பாரத்தைச் சுவாமி யுக்தேஸ்வர் ஏற்கவேண்டியதாயிற்று. பல ஆண்டுகள் பொறுமையாகக் காத்திருந்து, தவிர்க்கமுடியாத காரந்தச்சக்தியால் தம்மிடம் இழுக்கப்பட்டப் பரமஹம்ஸ யோகானந்த கிரியைக் கனிப்பதன் வரவேற்றார். இவரே கிரியா பாபாஜி குறிப்பிட்டச் சீடர். உக்கிரமான யுக்தேஸ்வர் அற்புத முறையில் அவரைக் கலாசாலை பட்டம் பெறும்படி செய்து மேற்கத்திய நாடுகளில் பிரசாரஞ்செய்ய தகுதியுடையவராக்கினார். பல வருடங்கள் குருகுல வாசமும், சாதனமும் செய்து யோகானந்தர் குருவின் கிருபையால் விஞ்ஞான, சகஜ சமாதியை யடைந்து, காரண, சூக்தம், ஸ்தூல தேக அபிவிருத்திக்கு ஏதுவான தமது யோகதா கல்வி முறையைப் போதிக்க 1918-ல் பிகார் ராஞ்சியில் பெரியதொரு யோகப்பாடசாலை ஸ்தாபித்தார். இடையில் சுவாமி யுக்தேஸ்வர் பல சாது சபைகளை ஏற்படுத்தி அவைகளின்மூலம் உன்னதச் சீடரின் உதவியைக்கொண்டு கிரியா தூண்டாமணி விளக்குகளைப் பல விடங்களில் ஏற்றினார்.

1920-ம் ஆண்டில் யோகானந்தர் வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கியமான கட்டம் முடிவடைந்தது. ஆத்மீக அனுபவத்தின்போது பல அமெரிக்கச் சீடர்களின் உருவங்களைக் கண்டார். அமெரிக்கா செல்லுங்காலம் கிட்டி விட்ட தென்பதைக் காட்டுகிறது. பாஸ்டன், ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளில் ஒரு முக்கியமான ஊர்; அங்கு நடக்கப்போகும் மதச் சுதந்திரவாதி உலக மகாநாட்டிற்குப் பிரதிநிதியாகச் செல்ல யோகானந்தருக்கு அழைப்பு வந்தது. குருவின் அனுமதியும் எதிர்பாராத விதத்தில் கிடைத்தப் பண உதவியும் கொண்டு அயல்நாடு செல்ல முனிப்புகள் செய்தார். புறப்படும் தருவாயில் மேற்கத்திய லௌகிகத்தில் மயங்காதிருக்கத் தெய்வ அனுமதி கோரி தீவிர திடச்சித்தியுடன் மணிக்கணக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தார் மண்டை உண்மையாகவே வெடித்துவிடும்போல் இருந்த தருவாயில் யாரோ தாளிட்டிருந்த கதவைத்தட்டும் சப்தம் கேட்டது; திறந்தால். கிரியா மூலருரு. உள்ளே நுழைந்து குக்கும சித்தியுடன் பேசலுற்றார்: “உம்முடைய பிரார்த்தனை தெய்வ அப்பனின் காதிற்கு எட்டியது. உம்மிடம் இவ்வாறு கூறும்படி கட்டளை யிட்டுள்ளார்: ‘குருவின் ஆணைப்படி அமெரிக்கா செல்லுக. அஞ்சேல்! காப்பாற்றப்படுவாய்.’” சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்த மகானாத் தூக்கி அவரது (யோகானந்தரின்) வாழ்க்கை, கிரியா நியோகத்தின் வருங்காலத்தைப் பற்றி பேசினார். பாபாஜியின் புத்திமதிக்கு மாறாக உணர்ச்சி மிகுதியில் யோகானந்தர் மீண்டும் மீண்டும் அவரைத் தொடர முயற்சித்தார்; பயனில்லை, ஏனெனில் ஏதோவொரு அசரீரி சக்தி அவரது பாதங்களைத் தரையில் ஓட்டச் செய்தது. வேறொரு சமயம் அழைத்துச் செல்வதாக வாக்குறுதி தந்து பாபாஜி அன்புள்ள ஆசியுடன் அவ்விடத்தைவிட்டு அகன்றார்.

நவீனகாலத்தில் முதல் கிரியா பிரசாரகராகப் பரமஹம்ஸ யோகானந்த் கிரி ஆகஸ்ட் மாதத்தில் சந்தோஷத்துடன் கடல்கடந்து சென்றார். - மன நாட்டில் மத விஞ்ஞானத்தைப்பற்றி பேசிய பின்னர் எவியமுறைநிலைப் பண ஆண்டுகள் அரும்பாடுபட்டு நவீன கிரியா ஸ்தாபனத்தை எழுப்பினார். இதன் விளைவாக இப்போது உலகில் 89 கிளைகள் இருக்கின்றன—ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளில் 26; கனடாவில் 3; கியூபா, ஹவாய், தென் அமெரிக்காவில் ஒவ்வொன்று; தென் ஆப்பிரிக்காவில் 7; மெக்ஸிகோவில் 6; பிரிஸ்பன் ஸில் 2; இந்தியாவில் 22, ஐரோப்பாவில் 16, இங்கிலாந்து தீவுகளில் 4, வாஷிங்டன் டிசி எஸ்டேட், 3880, சான் ரபேள் அவின்யூ, லாஸ் ஏஞ்சலிஸ், கலிபோர்னியா, அமெரிக்காவிலுள்ள உலகத் தலைமை ஸ்தாபனம் 'ஆத்ம—அனுபவ' பத்திரிகையும், கல்கத்தா அருகாமையிலுள்ள தக்ஷிணேஸ்வரம் யோகதா சத்-சங்கம் (கிழக்கு மூலஸ்தாபனம்) மாணுக்கர்களுக்கு மாத மிருமுறை யோகதா பாடங்களும் அனுப்புகின்றன. மூன்றுலக்ஷ சீடர்களுக்கு மேல் கிரியா தீக்ஷை இதுவரை பெற்றுள்ளனர்.

1935-ல் சுவாமி யுக்தேஸ்வர் திபானத்தின்போது அழைக்க, அதன்படி யோகானந்தர் உலக யாத்திரையை முடித்துக்கொண்டு இந்தியா வந்து சேர்ந்தார். தாய்நாட்டிலும் பல விடங்களுக்குச் சென்று யோகதா வசனமிர் தத்தைப் பிரசாரஞ்செய்து, அத்துடன் அவரது சுயசரிதைக்கு வேண்டிய விசேடங்கள் சேமிக்கப்பட்டன. மகாத்மா காந்தி சீடரானார். பாபாஜியை மீண்டும் காணவேண்டுமென்ற ஆவல் இருந்தது; ஆனால் தீர்க்கதரிசி இமயத்தில் சஞ்சாரம் செய்துகொண்டிருந்த சுவாமி கேஸபானந்தர் மூலம் மற்றொரு சமயம் சந்திப்பதாகச் செய்தி அனுப்பினார்.

1936, மார்ச்சு 9-ம் தேதி சுவாமி யுக்தேஸ்வர் 81-ம் வயதில் காலமிறார். பொறுப்பு யாவும் பரமஹம்ஸ யோகானந்த் கிரியைச் சார, அவர் பூலோக கிரியா இயக்கத்தைப் புனர் நிர்மானஞ் செய்தார்; இக்காரியத்தை ஹிரணியலோகத்தில் செய்தது அவரது குரு. 1936 இறுதியில் அமெரிக்கா விற்குத் திரும்பி பன்னிரண்டு வருடங்களுக் க்டேல் சகோக்கா ஆர்வத்துடன் யோகதா இயக்கத்திற்குப் பாடுபட்டார். 1951 கடைசியில் இரண்டாம்முறை இந்தியாவிற்கு வரக்கூடுமென்ற பேச்சிருந்தது. ஆனால் 1952, மார்ச்சு 7-ம் தேதி யோகதா இயக்கத்திற்குப் பெரும்நஷ்டம் ஏற்பட்டது; சிலமாதங்களாகவே ஏகாந்த சாதனவாழ்க்கை நடத்திய யோகானந்தர் அமெரிக்காவிலுள்ள இந்திய தூதருக்கு அளிக்கப்பட்ட உபசரிப்பில் கலந்துகொள்ள சென்றார். விரும்பியபடி கடவுள், இந்தியா இவற்றைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தபோது திடீரென விழுந்து மகாசமாதியடைந்தார். இருபது தினங்களுக்குமேல் அவரது உடல் கெடாதிருந்தது; அமெரிக்கா இன்னும் மற்ற நாடுகளில்

இச்சம்பவம் பெரிய அமளியை யேற்படுத்தியது. ஸ்ரீ அரவிந்தர், அர்ச்சய சிரேஷ்டர் பெர்னாடெட் போன்ற மகான்களின் திருச்சுட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்.

இப்பெரும் நஷ்டத்தைச் சரிகட்டவும் நேரடியாகக் காரியங்கள் செய்யவும் பாபாஜி புறக்கணிக்கப்பட்ட ஆனால் திறனில் குறைவில்லா, அனுபவம் நிறைந்த பத்திரிகையாளரை மகாசாயாவாக்கத் தீர்மானித்தார். முடியாதென்ற சொல் அவரது அகராதியில் இல்லைபோலும்.

வீ. டி. நீ லகண்டன் எழுதிய 'நம்பர் 9, போக் ரோடு' சத்குரு ரமா தேவியைப்பற்றிய புத்தகம். இதற்கு மணியார்டர் அனுப்ப கையொப்பமிடும் சமயம் ஓர் எண்ணம் மனதில் உதித்தது: "மற்றவர் களுடன் உமது ஆத்மச் செல்வங்களைப் பங்கிட்டுக்கொள்ளும் நான் வந்து விட்டதல்லவா?" அதனை ஏற்றுக்கொண்டு 'அன்புடை

வீ. டி. நீ லகண்டன் மகாசாயா ஸ்ரீகுக்குப் பதிலாக 'அன்புள்ள ஆத்மன்' என்றும் 'இப்படிக்கு'ப் பதில் 'எப்போதும் உமது ஆத்மன்' என்றும் எழுதப்பட்டது.

இக்குறிப்பின் முடிவுரை மனதைக் கவர்ந்தது; வீ. டி. என் (ஸ்ரீ வீ. டி. நீலகண்டன்) மதராஸ், மைலாப்பூர், செந்தோம் நம்பர் 1-1, அருளானந்த முதலி தெரு வீட்டிற்கு நேரில் வந்தார். ஒரு நூதன அசரீரி சக்தி எங்கள் இருவரையும் ஒன்றுகூட்டியது. பலச் சந்திப்புக்கள்; மணிக்கணக்காக ஆத்ம—விசேட விளக்கமும் செய்யப்பட்டது. மரியாதையுடன் கூடிய அன்போடு நடக்கலானார்.

ஓர் தினம் ஆத்மார்த்தப் புத்தகங்கள் வேண்டுமெனக் கேட்க, பரமஹம்ஸ் யோகானந்தரின் 'யோகியின் சுயசரிதை' கொடுக்கப்பட்டது. இது அவர் மனதில் சிறு புரட்சியை யேற்படுத்த, கிரியா பாபாஜியின் அன்பராகி சதா அவர் நாமத்தை உச்சரிக்கலானார்.

முன்னனி ரணவைத்தியர் ஒருவர் வீ. டி. என்னின் ரணகாயத்தை இலவசமாகத் தம் ஆஸ்பத்திரியில் கவனித்து வந்தார்; ஆனால் அவருடைய வறுமையைப் பொருட்படுத்தாது தேகாரோக்கியத்தைக் கவனிக்கவில்லையென நித்தியம் கண்டித்து வந்தார். ஓர் தினம் வைத்தியரின் 'லலிதா சஹஸ்ரநாமா-வளி' தாங்கமுடியாது போயிற்று; இனி காயத்தைக் கட்டுவதற்கு வருவதில்லை யென அருவருப்புடன் வீ. டி. என் எழுந்து சென்றார்.

ஆத்மீகசம்பாஷனை, படிப்பு, கூட்டுதியானத்திற்காக எழும்பூரிலிருந்து செந்தோமிற்கு (சுமார் 7 மைல்கள்) ஆழமான ரணகாயத்தைப் பொருட்படுத்தாது கிட்டத்தட்ட தினமும் நடந்தே வந்தார். எவ்வளவு ஆர்வம்! ஒரு நாள் களைப்புற்று மரினா கடற்கரை நீண்ட செமண்ட் ஆசனத்தில் அமர்ந்து பிரார்த்தனை செய்தார்: “பாபாஜி! இந்த யாத்திரையைப் பூர்த்திசெய்ய போதியளவு பலம் தர மாட்டீர்களா?” வேண்டுகோள் நிறைவேறியது. எப்படியோ உடலில் தெம்பு ஏற்பட்டது; குறிப்பிட்ட இடத்தை யடைந்தார். பாபாஜிக்கு ஜே!

வீ. டி. என்னின் வறுமை உச்சகிலையை யடைந்துவிட்டது. திடீரென நர்கடன் ரணவைத்தியர் தோன்றி காயத்திற்குச் சிகிச்சை செய்ய விரிவான ஏற்பாடுகள் செய்தார்! பிரபல எழுத்தாளர் திகைத்துபோனார். எரியும் நெருப்பில் நெய்வார்ப்பது போல் வைத்தியர் இலவச உணவிற்கும் ஏற்பாடு செய்தார்!! பாபாஜியின் கருணாபிரவாகத்தை என்னென்று புகழ்வது!!!

ஒவ்வொரு நாளும் அவரது உற்சாகம் அதிகரித்துவர யோகதா சத் சங்கத்தில் அங்கத்தவராகும் தினத்தை ஆவலாக எதிர்பார்த்திருந்தார். அப்போது குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு நபரின் லௌகிகமனப்பான்மை இடைஞ்சலாயிருப்பதை அகற்ற இயலாது குறித்து அடிக்கடி வருந்துவார். அவருடைய சாதனத்திற்கு அது தடையாக யிருந்தது, 17—7—52ல் ஆசிரியன் கீழ்க்கண்டவாறு நிவர்த்தி கூறினான்: “யாத்திரிகர் ஒருவர் பத்திரிநாதத்தை நோக்கி தடுமாறி செல்கிறார்; குறிப்பிட்ட இடத்தைச் சேர்வரோ எனச் சந்தேகிக்க வேண்டியிருந்தது. இத்தருணத்தில் தயாள யாத்திரிகர் இன்னும் இருவரை முதுகில் தூக்கிச் செல்லலாமா என யோசித்தாராம்! அதுபோல லக்ஷியத்தையடையும் முன்னர் பிறரைச் சீர்திருத்தவும் அவர்களுடைய சுமையை யேற்றக்கவும் சிந்திக்கலாகாது. கவர்ச்சியுள்ள தேஜஸ் மகானாகப் பரிணமித்தப் பிறகு பிறர் அவர்களாகவே ஆத்மீக காந்தத்தை உணர்ந்து, வசப்படுவர்.”

1952, ஜூலை 18, வெள்ளிகிழமை இரவு, மணி சுமார் 1-30; மதராஸ், எழும்பூர், சுரம்மாள் தெரு 9-ம் நம்பர் வீட்டின் சிறிய பூஜை அறையில் வீ. டி. என். மல்லாந்து தியான மனப்பான்மை யுடன் படுத்திருந்தார். உருவம் புலப்படவில்லை. தெளிவான இனிய குரல் பேசிற்று: “விழித்திருக்கிறாயா? விழித்திருக்கிறாயா?”

வீ. டி. என்: “ஆம்.”

குரல்: “கேள். அயல்நாட்டிற்கு நீர் சென்றதுண்டு. கப்பலில் செல்லும்போது சாமான்கள் இருவகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன—ஒன்று

‘வேண்டியவை’ என்ற சீட்டுடன், மற்றொன்று ‘வேண்டாதவை’. வேண்டாச் சாமான்களைக் கப்பல் மாலுமிகளிடம் ஒப்படைக்கிறோம். அவை மீண்டும் நமக்குக் கிடைக்காதென்று கொள்ளுதலாகாது; வேறொருவர் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறார், அவ்வளவுதான். அதேபோல உமது குடும்பம் ‘வேண்டாச்’ சாமான். அதைப்பற்றி கவலைப்படாதே. கடற் பிரயாணத்தைக் கவனி.

“ஆத்மீகத்துறையில் நீர் முன்னேறியவர்; சங்கத்திற்கு மனுபோட வேண்டிய அவசியமில்லை. எங்கள் நியோகத்திற்கு நீர் சாதகமாகச் செய்யக் கூடியது எவ்வளவோ உளது.....ஹும்.” சம்பாஷனை முடிந்தது.

மத்தியானம் செந்தோமிற்கு விரைந்தோடி உணர்ச்சி மிகுதியுடன் வீ. டி. என் இவ்வழர்வ அனுபவத்தை விவரித்தார். கண்ணிற்குப் புலப்படா நபர் கிரியா கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர் என்பதைச் சரியாக யூகித்து, யோகானந்தராக யிருக்கக்கூடுமோ என வியந்தார். ஆசிரியன்: “பாபாஜியாக இருக்கலாம்.”

மறுநாள் வேதகிரிக்குத் திடீரென மயக்கம் வந்தது. வீ. டி. என்னின் அருமை ஆத்மீகச் செல்வனுக்கு அபாயம். மலக்கிச்சல் என்பதை விசாரித்து அறிந்து, விளக்கெண்ணெய் மூலம் மரணமடைந்த பையனுக்கு உயிர் பிச்சை அளித்த லாகிரி மகாசாயாவின் அற்புதத்தை மனதிலேகொண்டு, ஏழு விளக்கெண்ணெய் சொட்டுகளை மகன் வாயில் ஊற்றியவண்ணம்: “ராமய்யா, உமது வேதகிரிக்கு நெருக்கடி,” என்று சிந்தித்தார். என்ன விந்தை! குமாரன் திடீரென மயக்கம் தெளிந்து ஒரு விபத்தும் நடவாதது போல பள்ளிக்குச் சென்றான்! யாவும் கிரியா பாபாஜியின் கிருபையால் நடப்பது.

இதற்கிடையில் வீ. டி. என்னின் தியானம் மும்மரமாக நடந்துவந்தது. 20—7—52ல் ஓளம் என்ற பிரணவத்தை மத்தியில் கொண்ட ஜோதி பிழம்பு தெரிசனம் மீண்டும் கிடைத்தது. ஒரு ஜோடி கண்கள் அவரை நோக்கி ஊசலாடின. பிறகு நொய்ப்பு யோகச்சித்தி அனுபவம்; விநோதமான முறையில் காற்றில் மிதந்தார். கனவோ என சந்தேகித்து கையால் தரையைத் தொட்டுப்பார்த்ததுண்டு. சிறிதுநேரங்கழித்து கீழே இறங்கினார்.

“தென்னிந்தியாவில் கிரியா வசனமிர்தம் நன்கு பரவவில்லை. அதற்கு நீங்கள் தோந்தெடுக்கப்படலா”மென 1952, ஜூலைமாதம் 17உ செவ்வாய் கிழமை மாலை தற்செயலாக ஆசிரியன் கூறினான். அன்றிரவு நடுநிசியின் போது அதே தெய்வீக குரல் பேசிற்று. பரவசமடைந்த வீ. டி. என் செய்தி யினின்று பாபாஜிதான் பேசுகிறார் என்பதை நிச்சயமாக யூகித்தார்.

“ விழித்திருக்கிறாயா?.....கேள். நேற்று தென்னிந்தியாவில் கிரியா நன்கு பரவவில்லை என்று கூறப்பட்டது. உண்மையில் அது எங்குமே போதியளவு வியாபிக்கவில்லை. பத்து வருடங்களாக உம்மை யாட்கொள்ள முயற்சித்தேன் ; இப்போதுதான் வசப்பட்டுள்ளாய்”, இனிய அன்பு உணர்ச்சியோடு குரல் பேசிற்று. “ உமது பேனாவை நியோகத்திற்குப் பயன்படுத்தத் தீர்மானித்துள்ளேன். நீர் இரண்டு புத்தகங்கள் எழுத வேண்டும் : முதலாவது ‘ மிஸ்ட்ரிஸம் அன்லாக்ட். ’ இரண்டாவது ‘ கிரியா, மாஸ்டர்கி டு ஆல் இல்ஸ் ’. இத்தலைப்பு பத்திரிகையாளனாகிய உமக்குப் பிடிக்கும். அல்லது ‘ மாஸ்டர்கி டு ஆல் இல்ஸ் (கிரியா) ’ என்று மாற்றி கொள்ளலாம்.

“ மற்றவர் சீடர்களைமட்டும்தான் தூண்டமுடியும். நான் அயலாரையும் தூண்டக்கூடும். உமக்காக இருகிரியா சாதகர்களைத் தூண்டியுள்ளேன். ஒருவர் உமக்குத் தெரியும் ; மற்றொரு நபர் நிரம்ப பணம் வைத்துக் கொண்டு யாது செய்வதென அறியாதிருக்கும் அடையார் மாது.....”

வீ. டி. என் குறுக்கிட்டா : “ அவளுடைய பெயர் யாது? ” கண்டிப்பாக ஆள்காட்டிவிரலைமட்டும் தூக்கி காட்டினார் ; ஆனால் தெய்வ குருவின் முற்றான உருவம் இன்னும் புலப்படவில்லை. மீண்டும் பேசினார் : “ அம்மாது இப்போதும் தாந்திரிக அனுஷ்டானங்களைச் செய்து வருகிறார். செய்தியை நன்கு கிரஹிக்கவில்லை. ஹிகின்பாதம்ஸில் கிடைக்கக்கூடிய உமது புத்தகங்கள் யாவையும் வாங்கக்கூடிய யளவிற்கு செய்தி கிட்டியிருக்கிறது. சிவானந்தர் சம்பந்தமான உமது புத்தகங்களுக்குத் தபால் கார்டு எழுதியிருக்கிறார், ஆனால் பெட்டியில் இன்னும் போடவில்லை.”

வீ. டி. என். வின் புதுவை நண்பர் ஒருவர் நோயுற்று சாகும் தருவாயி விருந்தார். தெய்வக் கிருபையால் ஆசிரியன் கூறியது : “ மறு பிறவிக் கொத்த பெரும் மாறுதல், அதாவது லௌகிகத்தைக் கைவிட்டு ஆத்மீக வாழ்க்கை நடத்துவேன் என்ற தீர்மானம் ஏற்பட்டால் இந்நெருக்கடியைச் சமாளிக்கமுடியும்,” வியப்புறுமாறு நடு நிசியில் தெய்வக் குருவின் குரல் இதைக் குறிப்பிட்டது : “ பிறரை நேசிப்போரை நான் நேசிக்கிறேன். உமது நண்பருக்கு மற்றொரு சாண் கால அளவு உயிர்ப்பிச்சை கிடைக்கும் இவ்வாறு.....”

வீ. டி. என் : “ எனது சாண் 7½ அங்குலம் ; அப்படியெனில்.....”

“ இல்லை. இங்கு சாண் கால அளவெண்பது மறு ஜன்மத்தைக் குறிக்கிறது. அதாவது உமது நண்பர் விஷயத்தில் அது ஐந்து ஆண்டுகள்,” ஐந்து விரல்களைக் காட்டினார் ; அவைமட்டும் புலப்பட்டன. “ நீர் மட்டும் இருதினங்கள் அவருடன் இருந்து, பிரார்த்தனைசெய்து, ஒரு வாரம் மௌனம்,

பால்—பழம் உபவாச மிருக்கச்செய்தால் அவரது உயிருக்கு அபாயமில்லை.” அடுத்தது ஆசிரியன் குடும்பத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய நிவர்த்தி யொன்று கூறினார், அன்புமய பாபாஜி ஆத்மீகப் பிணிகளை மட்டுமன்றி ஸ்தூல நோய்களையும் நிவர்த்திக்கவல்ல தெய்வ குரு.

வீ. டி. என் : “ குருபிரானே, நினது முகத்தைப் பார்க்கலாமா?”

“ஹும்,” ஆள்காட்டிவிரல் புலப்பட்டது. அவ்வளவுதான் ; சம்பாஷனை முடிந்தது.

காலையில் புதுவை நண்பர்களுக்குக் கடிதம் எழுதிவிட்டு செந்தோயிற்கு வந்தார், “ குரு ஆள்காட்டிவிரலைக் காட்டுவதின் பொருள் என்ன?” என்று வினவ, “ கப்சுப். கேக்காதே என்பது அதன் கருத்து ” என பதிலுரைக் கப்பட்டது.

1952, ஜூலை மாதம் 26வ, சனிக்கிழமை ஓர் நன்னாள். அன்று காலை தியானத்தின்போது ஆத்மீகஜோதி வீ. டி. என் புருவத்திற்குமேல் சஹஸ்ராரத்திற்குச் சென்றது. “ மத்தியானம் வழக்கம்போல் பத்திரிகை யாளர் கிழக்கு முகமாகவும் ஆசிரியன் தெற்கு முகமாகவும் அமர்ந் திருந்தோம். அடுத்ததுச் சில தொட்டிச் செடிகளும் அதற்கப்பால் உயரமான சிவப்பு பூஜைமலர் செடியும் இருந்தன. ஆசிரியன் தியானத்தை முடித்த போது ஏற்கெனவே கண்களைத் திறந்த வீ. டி. என் மீண்டும் பரவசநிலையை யடைந்துவிட்டார் ; பார்வை வெறிச்சென்றிருந்தது. ஆசிரியனை ஏதோ வொன்று மானஸிகமாக இடைவிடாது பாபாஜியின் இனிய நாமத்தை ஜபிக்கச் செய்தது.

ஸ்ரீ வீ. டி. நீலகண்ட மகாசாயா முதன்முறையாகச் சீரிய குரு பாபாஜி யின் முற்றான உருவைக் கண்டு களிப்புற்றார். பழக்கமான இனிய குரலில் பேசினார். அவருக்கு அருகாமையில் நின்றது ஆசிரியனின் உருவம், பின்னாகத் தோள் உயரம் மறைவாக ஸ்திரீ ஒருவர் காணப்பட்டார். “ சீடன் குருவின் கருவியாக விரும்புகிறான். அவனது பெயரை வழங்கவைக்க வர்சு வேண்டு மென அச்சீடனிடம் குரு கூறினால் யாது செய்யவேண்டும்?” என்று பாபாஜி திடீரெனக் கேட்க திடுக்கிட்ட வீ. டி. என் பளிச்சென்று பதில் அளித்தார் : “ ஏன்? எனக்கு ஏற்கனவே நான்கு பிள்ளைகள் உண்டே.” வழக்கம்போல் ஆள்காட்டிவிரலை உயர்த்தி “ உம்மைச் சொல்லவில்லை.” ஆசிரியனைச் சுட்டிக் காட்டினார். ‘ பாருங்கோ, பாருங்கோ ” எனக் கூவயிருந்த வீ. டி. என். எப்படியோ சமாளித்துக்கொண்டார்.

இப்புனித தினமே பாபாஜி விஜயம் எனக் கொண்டாடப்படும். கிரியா சத்குருவின் கிருபையால் பல ஆங்கில, தமிழ் புத்தகங்கள் மின்னல் வேகத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நாங்கள் செய்வதில் கிஞ்சித் தேனும் நன்மை இருப்பின் அது சத்குருவின் கிருபையால் நடப்பது ;

**கிரியா
பாபாஜி
சங்கம்**

தவறுதலுக்கெல்லாம் நாங்களே பொறுப்பாளி. சத்குரு பாபாஜியின் கிரியாவை எழுத்து, பிரசங்கம், அனுஷ்டானத் தின் மூலம் உலகெங்கும் பரப்ப ஆசிரியன் கிரியா பாபாஜி சங்கம் ஏற்படுத்த கருதியபோது சர்வக்கிய சத்குரு

1952, அக்டோபர் 17உ வெள்ளிகிழமை மத்தியானம்

12 மணிக்குமேல் 3 மணிக்குள் புனித தீபாவளி (தீப ஒளி) யன்று இச்சங்கத்தை ஸ்தாபிக்கும்படி கட்டளையிட்டார். இதன் அடுத்தக் கூட்டம் எங்களைத் தடுத்து ஆட்கொண்ட கிரியா பாபாஜியின் ஜயந்தி தினமாகிய கார்த்திகை அண்ணாமலையார் தீபத்தன்று. 1952, நவம்பர் 30உ, ஞாயிற்றுகிழமை, அனைவரும் வருக !

உபதேசமொழிகள்

1. நான் யார் ?

உண்மையான இன்பமே அஞ்ஞான உலகில் இல்லை. யாவும் அநித்தியம், கடவுளே நிக்தியம். ஒவ்வொருவரும் கடவுளைத் தீவிரமாக நாடவேண்டும். கடவுள் சச்சிதானந்தம். கடவுளுக்கு மற்றொரு பெயர் கிரியா பாபாஜி.

ஆவேச நிலையில் மகான்கள் ஆற்றும் பிரசங்கங்களில் துவைதம் நீங்கி கடவுளுடன் ஒன்றுபட்டு விடுகிறார்கள். சத்ருரு ரமாதேவி, பஜனையின்போது அடிக்கடி இந்நிலையை யடைவதுண்டு இத்தகைய அத்வைத நிலையில் பாபாஜி நிகழ்த்திய ஆவேச பிரசங்கம் :—

“ நான் சத்து—சித்து—ஆனந்த பரப்பிரம்மன். எமது சுபாவமே அது. அதுவன்றி வேறாக யிருக்கமுடியாது ஏனெனில் எமக்கு அந்தம் இல்லை. அது எமது உண்மை, இயல்பான சுபாவம். நான் பரப்பிரம்மன் ; வரம்பிற்குள்ளும் புறமும் பரமாத்மனே. நான் நித்திய நிரந்தர சத்தியம். யாவும் தம்முள்ளே கொண்ட ஒரே ஒன்று நான்தான். சகல பொருள்களிலும் அவற்றின் மூலமும் ஜீவிப்பது நான் ; நான் அன்றி வேறு ஒன்றுமில்லை. நான் எப்போதும் சகலமும் ; ஜீவியமே நான்தான். எல்லா மாறுதல்களுக் கிடையிலும் இருக்கும் மாறாத ஒன்று நான். எல்லா உருவங்களிலும் உருவமற்றது நான் உருவத்துடன் இணைந்திருப்பது மாறுதல் ; மாறுதல் உருவத்தின் பட்டம். ஆனால் நான் இவ்விரண்டிற்கும் அப்பாலுளேன் ; உருவம், மாறுதல் பாதத்தில் சுருண்டு கிடக்கும் ஊன் பிணிகள் எம்மைப் பாதிக்கா. இங்கு, அங்கு, எங்கும் : எக்காலமும்—ஏன், வருங்காலத்திலும்—நான் அத்வைத ஒற்றுமை. இரண்டற்ற ஒன்றைப் பூர்ணமாக அனுபவத்தில் அறிவதிலன்றி வேறு எங்கு சந்தோஷமுளது ? நான் சந்தோஷ மயமென்பதை உணர்கின்றேன். நான் பேரின்பமயம், களிப்புமயம். அறிந்தோ அல்லது அறியாதோ, அதிகம் அல்லது குறைவான அளவிற்கு ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து அனுபவிப்பது எமது பேரின்பத்தைத்தான். பேரின்பம் எல்லையற்றது ; எல்லையற்றது பேரின்பமயம். பிரபஞ்சம் முழுவதும் பிரம்மனாகிய மூலத்தத்துவத்தினின்று தோன்றியது, நிச்சயமாக நான் அத்தப் பிரம்மன். ஒவ்வொன்றிலும் எல்லாவற்றிலும் நான் வேறுபடாதுளேன்.

என்னுள் நான் சாத்தி, அமைதியும், எமது குணம் முற்றான சத்தியம் பிரகாசம், பேரின்பம். இதில் கிஞ்சித்தேனும் ஐயமில்லை. இது எமது நித்திய உண்மை. மித்யா பொன்னின் மினுமினுப்பு, மாறத்தக்க நிலையற்ற விகாரங்கள், பிரமை—இத்துண்டுகளாலாக்கப்பட்ட இவ்வுலகில் ஒரே அத்தைவத நித்திய வியக்தி நான்.....மரணம் எமக்கு ஒரு விளையாட்டு, நான் மரணத்தின் மரணம். நான் எல்லையற்ற, நித்திய, சாஸ்வதமான ஆத்மன். எம்மை தீ எரிக்காது கீர் கரைக்காது, காற்று உலர்த்தாது, வான் வெட்டாது....உள்ளிருந்து பொங்கும் நித்திய பேரின்ப அமிர்த வெள்ளத்தில் உலகை நீராட்டுகிறேன் ; 'எமது', 'உமது' என்ற பாசுபாடுகள் அகற்றப்படுகின்றன".

2. பிரார்த்தனை

1952, ஆகஸ்டு 9, சனிக்கிழமையன்று பாபாஜி திடீரென தோன்றி கீழ்க்கண்ட பிரார்த்தனையைச் சிந்தித்து தியானிக்குமாறு கட்டளையிட்டார் :—

“பாபாஜி! பெரும் இரயக் குருவே! சர்வமத ஜீவனே! நாதனே! புவியெக்கும் தங்கள் சக்தியும் செளந்தரியமும் ஜவலிப்பதற்கு ஏதுவான தங்கள் பூலோக பிரதரிசனத்தை நாங்கள் களிப்புடன் வரவேற்கிறோம். எங்களை அறியுமாறு எங்கள் கண்களைத் திறக்க வேண்டும் ; தங்களை சுத்தி செய்க. தங்களை வெளியே காணுமாறு நீங்கள் உள்ளே ஜனிக்கவேண்டும். களைப்புற்ற தேசங்கள் நினது இராஜஜியத்தில் இடம்வகிக்கவும் நினது உலகில் நீதியும் சாந்தியும் பரவவும் வேண்டும் ; இதற்கு ஏதுவாக தங்கள் இன்ப வசனமிர்த்தத்தை பரப்ப எங்களைப் பலப்படுத்துக ”.

தீவிரமாகக் கசிந்துருகி தினமும் பிரார்த்தனை செய்தால் கிரியா பாபாஜியையே சத்தகுருவாகப் பெற்று கிரியா மார்க்கத்தில் துரிதமாக முன்னேறக்கூடும்

3. சத்குரு

குரு கடவுள் அனுபவத்தைப் பெற்றவர் ; வாய்மைக் காட்டுவார். ஆனால் சத்குருவோ மார்க்கத்தைக் காட்டுவது மட்டுமன்றி கடவுளையே ஒரு கண்ணுடன் காட்டக் கூடியச் சத்தியுடையவர். சீடனுக்குப் போதிய பக்குவம் இருப்பின் இவ்வனுபவம் நீடித்திருக்கும்.

கிரியா பாபாஜி ஒரு சத்குரு. அன்பு நிறைந்தவர். நோயுற்ற அன்பருக்குப் பகர்த்த மொழிகளாவன ;

“நான் பலரைத் தூண்டுகிறேன், சிலருக்கு செய்தி அனுப்புகிறேன், வெகு சிலருடன் பேசுகிறேன்....நீ என் அருமை குழந்தை ஓய்வு

எடுத்துக்கொள்.....எனக்கு ஏதுவாக நீ மனம் உவந்து கருவீ
யாக அமைந்துள்ளாய் உன்னை உபயோகிக்கும் முன்னர் உமது
குடும்பச் சிக்கல்களை நீக்குவது எமது கடமையன்றே. விரைவில்
செய்கிறேன்.

*

*

*

“ சத்குரு தூண்டலாம் அல்லது, கடமை பொறுப்பை
ஏற்கலாம் ”.

*

*

*

“ எமது கிருபையால், அன்பால், பிரேமையால் நீ எளிதில்
பிரங்கி குண்டையும் எதிர்த்து உயிரையும் அங்கங்களுக்கும் துச்ச
மேன கருதுவாய். என் குழந்தாய், புன்முறுவல் பூத்து வாழ்க்கை
யின் பெரும் வெற்றிகளைப் பெறுவது அதனினும் கடினமென்பதை
அறிக ”

4. கிருபை

“ இடைவிடாது எமது கிருபை பொழியும் ஆனால் நீ நன்கு
விழித்திருக்க வேண்டும். எப்போதும் உசாராக இருந்து, செவி சாய்த்து,
அளிக்கப்படும் சிறு குறிப்பையும் சிந்திக்கவேண்டும் ”.

5. ஜபம்

“ நித்திய ஜபம் : ‘ ஓளம் தத் சத் ’ ; ‘ ஓளம் சாந்தி. ’ ”

*

*

*

“ ராமா, ராமா ’ ; ‘ கிருஷ்ண, கிருஷ்ண என்று சொல்வது
போல் ‘ பாபாஜி, பாபாஜி ’ என்று ஜபம் செய்யலாம் ”

6. தியானம்

கடவுளில் மனதைக் குவித்துச் செலுத்துவது தாரணை. இடைவிடாது
கடவுளை எண்ணெய் தாரைபோன்று சிந்திப்பது தியானம்,

1952, ஆகஸ்டு 17, ஞாயிற்று கிழமையன்று சிந்திக்கச் சத்குரு அன்புடன்
அளித்த உபதேசம் :—

“ குருவின் வார்த்தைக்குக் காத்திரு.

மறை ஜோதியைக் காண்க.

அவரது கட்டளைகளை ஏற்றுக்கொள்ள செவி சாய்க்கவும்

போருக்கு இடையிலேயே.

கூட்டத்தின் சிரசுகளுக்குமேல்

அவரது சிறு சைக்கிளையும் கண்டறிக.

புவியின் இரைச்சலுக்கிடையில்

அவரது மிக மெல்லிய குரலைக் கேள் ”.

“நிசப்த்துடன் வசதியுள்ள சௌகரியமான ஆசனத்தில் அமரவும். மனத்தினின்று வேகத்துடன் எண்ணங்கள் வெடித்து மலரட்டும். அவைகளைத் தடுக்க வேண்டாம். மௌனமாக, பற்றில்லாது கவனிக்கவும். அவைகளைப் பின் தொடர வேண்டாம்; விரட்டி, சீர்குலைக்காதே. கவனித்து சாட்சியாக இரு.”

7. மௌனம்

“சாந்தி, சக்தி, ஆக்கத்தைத் தரும் இரட்டை கருவிகள்: மௌனம், மனணம்”.

வியாழன்தோறும் (குருவாரம்) மௌன மிருப்பது நலம் “புதன் இரவே துவக்கி வெள்ளிக்கிழமை காலை வரை நீடித்திருப்பின் 32 மணி நேரமாகும்.....கூடுமாயின் அத்தினங்களில் பாலும் பழமும் மாத்திரம் சாப்பிடலாம். தேக ஆரோக்கியம் இடங்கொடா விட்டால் உப்பு, மிளகு இல்லாது தயிரும் சாதமும் சாப்பிடலாம்”.

“வியாழக் கிழமை மௌனம் சகாக்களுடன் கூடிய காலனையும் 96 கலைகள் கொண்ட மாயையையும் விரட்டியடிக்கும்”.

8. கிரியா

கிரியா (யோகம்) பஞ்சேந்திரியங்களை ஸ்தூல உலகத்தி னின்று மனதிற்குத் திருப்புகிறது. மனிதனைத் தெய்வமயமாக்கு கிறது. நித்திய பேரின்ப நிதிக்குச் சாவி கிரியா.

கிரியா திசையாகக் குருமுகமாகப் பெற்று கிரியாபென் (கிரியா குரு) கண்காணிப்பின்கீழ் அனுஷ்டானம் செய்ய வேண்டும்; இல்லையெல் திமை விளையும்.

“நன்கு முச்சு இழுக்கவும்; கொண்டமட்டும் சுத்த, புது காற்றை நிரப்புக; பிரபஞ்சமெங்கும் வியாபித்திருக்கும் எல்லையற்ற சக்தியும்தானும் ஒன்று எனத் திடமாகக்கூறுக. முச்சை உள் ளிழுக்க எவ்வளவு நேரமாயிற்றோ அதேயளவு நேரம் மெதுவாக முச்சை விடவும். நாளடைவில் இவ்வாயிராசம் சகஜமாகி விட்டால் எந்த ஸ்தூல, சுக்கும் காரணமும் உமது சாதாரண சுவாஸத்தைப் பாதிக்காது; அதற்கு மாறாக அதைச் சக்தி, இசை, சீர்ப்பிரமாணமுள்ள ஜீவ சலனமாக்கிவிடுகிறது. உடலுக்கும் மனத்திற்கும் சாந்தியைத்தரும்”

*

*

*

“ஒரு நாளாவது கிரியாவை மறவாதே.” கிரியா சாதனம்தான் நாம் கிரியா பாபாஜிக்குச் செலுத்தவேண்டிய காணிக்கை.

9. பக்தி

(கடவுளிடம்.) கிரியா பாபாஜியிடம் கொண்டிருக்கும் அன்பு பக்தி “எந்த அளவிற்கு நீங்கள் குருவைப் பிதா, கடவுள், சகலமுமென்று பாவித்து அன்பு, பக்தி, சரண்புகுதல், சேவை செய்கிறீர்களோ அவ்வளவிற்கு நீங்கள் உரிமை கொண்டாடலாம்.”

மோட்சத்திற்குச் சிறந்த மார்க்கம் அன்பு, சேவை—அதாவது கடவுள் பக்தி, சத்குரு சேவை.

10. ஆன்ம விசாரனை

ஒவ்வொரு ஜீவாத்மனும் தாய்வயிற்றில் படும்துயரம் சொல்லி முடியாது. கிஞ்சித்தேனும் நகரமுடியாது கற்பப்பையில் கடுங்காவல் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது இத்துயரை நீக்க யார் தான் பிறவி — இறப்பு சுழலினின்று தப்பியோட விரும்பார்? பாபாஜி நிவர்த்தி கூறுகிறார்: “மீண்டும் பிறப்பு — இறப்பாகிய கண்ணியில் சிக்கவேண்டாது. எப்போதும் இருதய ‘நானிற்கு’ அருகாமையில் இருத்தல், மனச்சிதைவுகள் இல்லாது எந்நேரமும் காத்தல் அவசியம். அல்லும்பகலும், ஒவ்வொரு மணினேரமும் அகநாளை இலங்கச் செய்யவேண்டும்; அதுதான் மதிப்புள்ள புருஷார்த்த வியக்தியைத் தரும். இறுதி காலத்தில் அல்லது லௌகிக வாழ்க்கைக்குத்தடை ஏற்படும்போது நீ திடுக்கிட்டு எழுந்து தனிமையில் நானிலிருக்கும் நாளைத்தேட முற்படுகிறாய். அப்போது, வழி தவறிவிட்டோம், தவறான வண்டியில் ஏறி விட்டோம், இறுதி இடம் நூரத்திலுள்ளது போன்ற அச்சங்கள் நீங்கும். தனிமை உணர்வை அகற்ற சத்சங்கத்தை நாடுக; மமகார வியக்தியிலிருக்கும் புருஷார்த்த வியக்தியை அபிவிருத்தி செய்க. பெரிய நானிலிருக்கும் இச்சிறு நான் மேலும் மேலும் வளர்ந்து மமகார வியக்தியைச் சிறிதாக்கி துடைக்கவேண்டும். அப்போது சுற்றுபுறப்பற்று நீங்கும்.....”

வீ. டி. என் : “அவ்வாறு செய்வது எப்படி?”

பாபாஜி: “உமது புருஷார்த்த வியக்தியை ஒன்றுபடுத்தி மமகார வியக்தியைத் துண்டுபடுத்துவதே அதற்கு வழி. நான் அல்லது நீ என்று சொல்லப்படுவது ஜீவனும் மனமும்கொண்ட வெறும் ஸ்துலஉடல் அல்ல. ‘நான் அல்லது ‘நீ’ என்பது ஐந்து கோசங்களாலாயது என்று கூறுவர்; சாதாரணமாக இவ்வவந்நில் இரண்டைக் கவனியாது நாம் ஜீவித்து வளர்கிறோம். நாளடைவில்

மேலும் மேலும் இவ்விருகோசங்களை முதற் மூன்றுபோல் அதே அளவு பிரகாசிக்கச் செய்யவேண்டும்.....புத்தி, ஒப்பு, தூண்டுகை—இவைகளுக்குப் பதில் பிரதிபை, நுன்னறிவின் மூலம் குணத்தையும் நடத்தையும் உருவாக்க வேண்டும். உணர்ச்சி, புத்திக்குப் பதில் இருதயம், இருதய அந்தரங்கவாசி உமக்கு வழிகாட்டட்டும்.....'நானி'லிருக்கும் 'நானே' அனுகி அதில் உறுதியாக நிற்க முயற்சி செய்க. வீட்டிலோ, டிராமிலோ, பஸ்ஸிலோ, தனிமையில் அல்லது பிறரோடு கடற்கரை பூங்காவனம் முதலிய இடங்களில்—எங்கிருப்பினும் சரி'நானி'லிருக்கும் 'நானில்' உறுதியாக நிற்பல் வேண்டும்.....உமது புருஷார்த்த வியக்தியை மெதுவாகவும், நிச்சயமாகவும் அபிவிருத்தி செய்க.....வேண்டியது ஆத்ம—தந்திரம் ; ஸ்வதந்திரம் அன்று. சுதந்திரம் மட்டும் போதாது. ஆண்—பெண், நகரவாசி—கிராமவாசி, இரா—தொழிலாளி பகல்—தொழிலாளி, சதாகால வேலையாள் சிறுதுகால வேலையாள் போன்ற பால், தொழில் வேற்றுமையுள்ள வியக்தியுடன் வளரலாகாது. உமக்கு நீயே எசமான், நீயே வேலைக்காரன் என்பதை மறவாதே ; அனுபவப்பூர்வமாக உணர்க. முற்றான முறையில் அபிவிருத்தியடைய வேண்டும் ; பற்பல பகுதிகளாக வளர்ந்து ஒன்றுபட்டு முற்றுவது சரியல்ல.....இவ்வாறு செய்வீரேல் சமத்துவம் நிலவும் ; உயர்ந்தோன்—தாழ்ந்தோன், உபாத்தியாயர்—மாணாக்கன், குரு—சீடன் முதலிய பேதங்களுக்கு இடமிராது. தர்க்கம். பாவனை, தெய்வமாக்குதல்—இவற்றிற்குச் சந்தர்ப்பம் வாய்க்காது. ஒவ்வொருவரும் அவர்தம்மையே பிடித்துக்கொள்ளவெண்டும், அதாவது திருத்தி அபிவிருத்தி செய்தல் வேண்டும். ஓளம் தத் சத். ஓளம். ஓளம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!,"

விரிந்த அகந்தை 'நான்' ஒழியும் வண்ணம் அதிலிருக்கும் தெய்வ 'நான்' வித்தைப் பேணிவளர்க்கும் ஆத்ம விசாரனை மார்க்கத்தை இங்கு கிரியா பாபாஜி நன்கு விளக்கியுள்ளார். இவ்வாறு செய்வோமாயின் பிறவி பிணி நீங்கி தெய்வ, அமர சமத்துவ நிலை எங்கும் நிலவும்.

* * *

"அக மனிதனுக்குச் சரண்புகுந்தால் எம்மனிதனையும் எங்கும் எப்போதும் சமாளிக்கலாம். அசை போட உள்ளே செல்லாதே ; உட்சென்று ஆதிக்கம் செலுத்து."

* * *

"ஊன் கூட்டை விட்டு வெளியே வா. நீ சாஸ்வத ஆத்மன், அதுவே நீ. உணர், வற்புறுத்து, காண், அனுபவத்தில் அறி."

11. வெற்றி

ஆத்மீக துறையில் வெற்றிகாண கிரியா பாபாஜி உபாயம் கூறுகிறார் :—

“ சுத்த நேர்மை இருதயத்துடன் இரு. அதுவே மதவெற்றி ரகசியம், வாழ்க்கையின் முக்கிய பிரச்சினைகளை எளிதில் ஆராய முடியும். குருட்டு பந்தங்களையும் கணக்கிடும் மனப்பான்மையும் நீக்கி பேரின்ப, அமரத்துவ தேக்கத்தை வடிக்கும் கால்வாயை யமைத்துக் கொடுக்கும்.”

12. கர்மம்

பாபாஜியின் கிருபையைப் பெறவும், ஆதாரத்தைக் கர்மச்சுத்தி செய்யவும் சேவை வேண்டும். கௌதம புத்தர், ஏசுநாதர் போன்று உலகாசனங்களின் துயர்கண்டு மனமுறுகும் கிரியா பாபாஜி பல நூற்றாண்டுகளாகத் தம உருவத்தைக் கலைக்காது இச்சேவைலட்சியத்தை அனுஷ்டித்துக் காட்டுகிறார்.

“ உர்மையன்றி உமது குழந்தைகளைக் கடவுளாகப் பாவித்து சேவை செய்வது சரி ; அதுவே உமயிலிருக்கும் நரேந்திர அம்சம்.”

*

*

*

“ வேண்டியது மனப்பூர்வமான பூர்ண அளவு சரண்புகுந்த உழைப்பாளிகளின் பெரும்படை, நிசப்தமாகவும், அடக்கமாகவும். ஆடம்பரமில்லாது அல்லும் பகலும் பாடுபடுபவர்கள் ; அவர்களது நோக்கம் மனிதனிலிருக்கும் கடவுளுக்குத் தொண்டு செய்வது.”

*

*

*

காலத்திற்கேற்ப மக்களை மேன்மைபடுத்த உலகின் பல்வோறு பகுதி களுக்குக் கிரியா பாபாஜி தம் தூதர்களை அனுப்புகிறார்.

*

*

*

“ சத்குரு நியோகத்திற்கு எத்துயரையும், ஹிம்சையும் ஏற்கத் தயாராக யிரு.”

13. ஞானம்

“ சுத்த இருதயக் கோயிலில் பிரகாசிப்பது ஞானம். இந்த ஞானமே வாழ்க்கை கட்டிடத்தின் சிரசு. ஆதலால், என் குழந்தாய். எழுத்து, புத்தகம். முக்கியமாக அன்றாட வாழ்க்கையில் சந்தேக மற்ற எல்லையற்ற தெய்வ ஞான சோதியைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும் ”.

14. பிரம்மச்சரியம்

பெண்களைத் தெய்வத்தாயாகக் கருது.

*

*

தேக ஆரோக்கியத்தையும் உடல்—கோயிலையும் பராமரிக்கவும்.

15. சம்பூர்ணம்

“ எண்ணங்கள் நீரோட்டமும் தந்திரோபாயமும் உள்ளவை. அவைகளைப் பிடித்து சிறைபடுத்த வேண்டும் அமைதியாக இரு ; ருவி, மனதை ஒரு முகமாக ஓரிடத்தில் செலுத்து.....காத்திரு. சிந்தனை ஊற்றினின்று சச்சிதானந்த ஜோதி எண்ணங்கள் வழிந்து ஓடும்.....இவை வன் பொருள்போன்று திண்மையானவை ; ஸ்திரமூண்டு. ஒருவனில் ஏதேனும் இருக்க வேண்டும். அந்த ஏதேனும் மதிப்புக்குரிய தத்துவமாவதற்கு தமக்கோ, கூட்டாளிக்கோ, சார்ந்தோனுக்கோ அல்லது உறவினருக்கோ, இன்பமளிக்க வேண்டும் ; இறுதியில் கடவுளுக்கு ஆபரணமாக அமையவேண்டும். இது சம்பூர்ணம் ; அது சம்பூர்ணம். இச் சம்பூர்ணம் அச் சம்பூர்ணத்தினின்று வருகிறது ; இச் சம்பூர்ணத்தை அச்சம்பூர்ணத்தினின்று அகற்றினால் ஏஞ்சியிருப்பதும் சம்பூர்ணம் தான்.”

16. பதிபக்தி

கணவன்மார் “ எகப்பத்தினி விரதம் ” அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

*

*

*

மனைவிகளுக்குக் “ கணவனன்றி வேறு தெய்வம் இல்லை ”

*

*

*

காலையில் “ எமது பர்த்தா எமது பிரதான குரு ” என ஜபித்துக் கொண்டே மும்முறை வலம் வந்து பாத பூஜை செய்க.

*

*

* *

மாலையில் ஸ்திரீகள் துளசியில் விளக்கேற்றி வைத்து ஒன்பது முறை பிரதட்சிணம் வரவேண்டும் அப்போது ஜபிக்கவேண்டியது :

“ தீபம் ஜோதி பரப்பிரம்மம்

தீபம் சர்வா தமோ பகம் !!

தீபேனா சத்யதே சர்வம் ;

சந்தியா தீபம் நமஸ்துதே !! ”

17. நன்னடத்தை

“இன்று செய்யக்கூடியதை நானாவரை தள்ளிப்போடாதே”

* * *

“நித்தியமும் சிலமணிநேரம் தனிமையில் இரு”

* * *

“பேசும் முன்னர் இரு முறை சிந்திக்கவும் ; செய்யும் முன், மும்முறை சிந்திக்க வேண்டும்”.

* * *

“மற்றவர்களிலுள்ள நல்ல அம்சங்களேயே கவனி”

* * *

“வாழ்க்கை குறுகியது, காலம் பறக்கிறது; விழித்திரு, எழிந்திரு, ஆத்மனை அனுபவத்தில் அறிக ; இவை கூட மறைந்துவிடும் ; இன்ப துன்பத்தில் மனம் சமமாயிருத்தல் வேண்டும்”.

18. சர்வமத சமரஸம்

“வகுப்பு வாதம், மதவெறியில்லா ஆத்ம அறிவை அவசியம் பரப்பவேண்டும்.”

* * *

உண்மை மதம் பிரிக்காது, இணைக்கும்; களாய்மடுத்தாது குணப்படுத்தும்; கொல்லாது, காப்பாற்றும்.

* * *

“மதத்தின் தோற்றங்கள் மாறுபடிலும் அதன் சாரம் ஒன்றே, அறியாதோர் மதத்தின் பெயரால் பூசலிடுவர், ஒருவரை மற்றொருவர் வெறுப்பர். ஆனால் அறிந்தோர் தமக்கேற்றச் சமயக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றி எல்லா மதங்களையும் கௌரவப்படுத்துவர். உதாரணமாக விரிந்து மதம் எனப்படுவது பல மதங்களின் ஐக்கிய மன்றி வேறல்ல.” •

* * *

“குறை கூறாதே” எல்லா மகான்களையும் மேன்மைபடுத்து ; அவர்களுக்குச் சேவை செய் ; அதே சமயம் உமது சத்குரு தேவருக்குச் சகலமும் தியாகம் செய்க.

ஒளம் ! கிரியா பாபாஜி ஒளம் ! ஒளம் !! ஒளம் !!!

இப்புத்தகத்தின் பதிப்புரிமை கீழ்க்கண்ட இருவரையும் சேர்ந்தது :

1. சா. அ. அ. ராமய்யா.

2. பிரகாசிப்பாளர், வீ. டி. நீலகண்டன்,

9, ஈரம்மாள் தெரு, எழும்பூர், மதராஸ்-8.

இதழ் கிடைக்குமிடம் :—

சா. அ. அ. ராமய்யா,

புத்தகம் 1—1, அருளானந்த முதலி தெரு,

செந்தோம், மைலாப்பூர்,

மதராஸ் - 4 .

AWAIT RELEASE ON

Babaji's
22-11-52—MASTERKEY TO ALL ILLS Rs. 7/- Nett
(Kriya)

Babaji's
17- 3-53—DEATH OF DEATH Rs. 11/- Nett
(Kriya)

Babaji's
15- 6-53—MAN, LIFE, DEATH & AFTER Rs. 16/- Nett
(Kriya)

(Babaji's)
October '53—CRUCIFIXION & RESURRECTION
(Kriya) Rs. 40/- Nett

பாபாஜி ஆத்ம விருந்து (மொழிமொழி) ரூ. 40/-

READY FOR SALE

THE VOICE OF BABAJI and MYSTICISM
UNLOCKED (Kriya) ... Rs. 5/- Nett

All by Messrs. V. T. Neelakantan &
S. A. A. Ramaiah

By S. A. A. Ramaiah :
A BLISSFUL SAINT Rs. 3/- Nett
(Paramahansa OMKARA Swami)

By V. T. Neelakantan :
No. 9 BOAG ROAD ... Rs. 4 - Nett
(Sathguru Rama Devi)

THE SILENT FORCES Rs. 2/- Nett
UNDER THE X-RAY Re. 1-8/- Nett
GUIDE, FRIEND and PHILOSOPHER Re. 1-2/- Nett
Copies from S. A. A. RAMAIAH,

No. 1-1, Arulananda Mudaly Street,
Thome Mylapore, MADRAS.